

Ayşenur Yazıcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.12.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

2023'te gelecek

Sakin öleyim deme!
Ben de ölürüm
Öyle bir mektup alacaksın ki
İki bin yirmi üçte
Görünce
Ne çatısı kalacak dünyanın
Ne sancısı yüreğinin
Kendimi sarıp sarmalayıp,
Sandık lekesine bulayıp,
67 Yaşına yolladım sevdiğim...
Tabii ki hatırlayacaksın!
Hesapsız kaç kadının var ki?
Saçlarımı, ellerimi
Mektuptan uzatacağım
İkiz ruhumuz kavuşacak
Kesin ağlayacağım..
Şaşıracaksın ama
Gerek yok telaşa
Sen sadece ne olur
Yirmi bir yıl daha yaşa! ..

Ayşenur Yazıcı

218 Günlük gebelik

Kış geçti gitti
ne kardan adam yaptım bu yıl
ne adam gibi kar yağdı
acının cismine gebe kaldım
218 gündür doğamadı

bahar geldi
alay eder gibi...
göge yeşil sıçradı
..ne gök yeşile benzedi
...ne maviye çaldı çimen
..kurşun dökülmüş gözoyukları...
....hayat koşmacası... bir de ben

sonbahardaydı umutlar
kabarttım dalgalarını akarsularımın
saldım yüreğimin yularını
gürül gürül akacaktı güya
bir yardan aşağı yuvarlandı
bakakaldım!

pastırma yazı diye bağırdı biri
başa dönecekti herşey...
....yapraklar ağaçlara tırmanıp
....dallara yapışacaktı
....bir gecede..
ardından
ölmüş gelinciklerin ruhları geri gelip
bir bir açtıracaktı kır çiçeklerini
çocuklar uyanıp
'anne bak sonbahardan sonra ilkbahar geldi' diye
coğrafya hocalarıyla alay edeceklerdi

pastırma yazında ahım kaldı
..hem canımla cebelleştim
..hem tükenmezi biten kalemimle
tükenMEZ demiş birileri
...hadi canım sen de....! !

beşinci bir mevsim bekler içimdeki çocuklar
218 gündür gebe bir kadının
aşermesinden de beter
saksıları kemirmek ister
bulutların tadına bakmak..
...hatta
daha çok oyalanarak yaşamak
daha çok unutmak
..daha az uyumak.. gözleri çivili
hatta derse biri:
'ben sana 13. ayı versem'
' sen de beşinci mevsimi beklemekten

vazgeçsen? '

tamam kabul
ama adını sen bul...
ben desem şubart ya da marustos
..beğenmeyeceksin! !
ikisinde de, ya yeşerirken yangın çıkar
ya ısınmışken toprak 40 derece
..sürüyle basar yüz bin çekirge...

ama sakın adına ekmez deme
ya sabır kınını kırar bir aşık
..ya 'tahammül' ü damızlık his diye
yeni doğan çocuklara periler dağıtır..
...nesilden nesile hüznün bulaşır..

13 ' ncü ayı al sen,
öksüz çocuklara dağıt..
...acılara gebe kadınlar da bıraksınlar bebelerini
...tuzlu denizsuyu bulanmış yollara
.....ne mevsimlere umut bağlasın aptallar
.....ne de insan kılığında yaratıklara

05.10.2003
(16:30)
Tarabya

Ayşenur Yazıcı

44 Yaş

Al sana okkalı bir yeni yaş!
'Kırk dört' derken,
Ne kadar da dolu çıkıyor
'Onsekiz'in büyümüşlüğü yok...
'Yirmi iki'nin hayat çömezliği,
'Yirmi beş'in telaşı hiç yok!
'Otuz üç'ün yorulmuşluğu,
'Otuz sekiz'in anlamamışlığından da eser yok!
'Kırk' dediğinde hani,
Nasıl duvardan düşmüş gibi
Birden kim olduğunu anlarsın ya..
Ya da 'kırk iki' dediğinde
Ne kadar tükenmiş olduğunu...
İşte, 'kırk üç' te, katık yaptığının
Esas yemek olduğunu farkedip
Rejim yapmaktan vazgeçtiğin gibi..
Pişmanlığın için
Kırk beşine de birşeyler bırak be Ayşe!
Ya kırk dokuzda, rüzgar yokken yelkenler ayakta,
Elli dokuzda yelkenler inmişken rüzgar olursa?
Yetmiş beşine de danteller bırak
Beş yaşından hatıra...

Ayşenur Yazıcı

Acı Şeker

Bu bayram tadım yok...
çocukluğumun kırmızı papuğları
renklerini sokağa salmıŐ
tutulan Őekerin tadı acı
kağında biberin tadı kalmış

bu bayram hiç tadım yok
baklavanın yanık tereyağı kokusu
dilimde buruk, Şekeri acı
pencereden dıŐarı can korkusu
gözümde sancı, takvimde sancı

bu bayram hiç bir Őeyin tadı yok
bekleyen öpülesi yaşlı eller
kolonya kokulu,boş adaları
korkarım ki boşuna beklerler
topraktayken dostunun gül edaları

bu bayram hiç tadım yok
cebimde kurumuş öksüz lokumlar
cenazeler geçer kaldırımlardan
tahtaları kırmızı,taŐıyan kırmızı
ne anlarım ben bu bayramdan

22. Kasım.2003
İkitelli
(15:45)

Ayşenur Yazıcı

Acının Tadını Çıkar

Yazık, yarısı heder oldu aşk hikayemizin vay
Unutuldu öbür yarısı, başdönmesi, tutku ve yıldızlar
Bıçak sırtına sürdün uzakları, her yanında kan...
Sevgilim, bari aşk acısının tadını çıkar

Güvercinin uçtuğu daldaki ayakizi gibi kaldı öpüşün
Yüreğim aşk tacını yanlış mı koydu böyle bir başa
Sen yarı yaşarken sevdiğim, bir düşün
Elbet dirilişi vardır her ölüşün...

Ayşenur Yazıcı

Aç kiraz çiçeğim yapraklarını

Aç kiraz çiçeğim yapraklarını
bir öpücük koyacağım ortasına
dalından düşecekmiş gibi duran
...narin sapına
ruhumdan gün ekleyeceğim,
sevgiyi un edip ayaklarına.

.....avuçlarına umutlardan umut beğen!
en şekerli sabahlardan
.....göz bebeklerine ışıklardan yıldız seç
en parlak olanlardan

çocuk kafesinden baktığın,
boş sandığın dolu göklerdeki
en tatlı periden sana dileneceğim
....bir sabah -ki çok yakında -
gülümsemene sen de şaşacaksın...!
bir yeşil fidan diriliğinde
dimdik ayağa kalkacaksın

Aç kiraz çiçeğim yapraklarını...
Tanrı'dan su alacaksın

** Atakan'a tüm kalbimle...
01.08.2004
Frankfurt
(01:30)

Ayşenur Yazıcı

Adım gül,soyadım 'sol' benim

Talan edilmiş bir bahçenin
gonca açmadan güzü bitmiş
gülüyüm ben...
...çiçeğim yere bakar
...dalım göğe!
saydım, tam 46 bahar
46 kış geçti böyle...

ne yağmur yıkadı beni
ne güneş kuruladı
kuru kavgaların tozu kapladı sapımı
bir de yorulmuş terlerin tuzu...
kurudum...huzur gelmedi!
...ben yağmuru özledikçe
...suyun ihanetini gördüm
...nefes verdim ince, narin
önümde asmalar kördüğüm

...matem tuttum cenaze çelenklerinde
...ve gelin çiçekleriydi söktüğüm
ağır bir yapraktı itelediğim
tâkatını çiğden alan
ne gün gördüm,ne öldüm
...gül olmayı hak etmek için gülüm,
ben kaç tomurcuğumu açmadan öldürdüm!

Canım güneşim benim
13 yaprak döktüm senin için
yine de kalkmıyor başım topraktan
...ah, bir bilsen,
bir bilsen ki yas getiriyor zaman
şu kıyamet tekeri çarktan

beni,söküp köklerimden
dikme boşuna saksılara
...ağlarken hele..
hiç görme kaybol..!
çünkü 46 katmerden sonra
adım GÜL değil artık benim...
...ama soyadım doğduğumdan beri 'sol'....

Ayşenur Yazıcı
23:30
Tarabya

Ayşenur Yazıcı

Adın kara, hatıran kara

Rakı kadehime koydum körfezi
kendi ölümümün senei devriyesinde
anason kadar anaç
bir o kadar acı
yudum yudum geçmiş seneyi içiyorum
ay yeni hilalmiş filan bana ne..
elimde bir yılım ağlıyor
cennet kokulu Çeşme'de

bak..
bellegimin çöplüğünden
tek tek çıkıp dizildiler
sızılar, aşkı alıp yanlarına
birbirimizi öldürdüğümüz günler
körfez üzerine serildiler alayla...

Sakız adası
geçen seneden daha mı yakın ne?
...ya da deniz daha serin..
kör olmak için baktığım gözlerinden
daha mı yabancı
çöpe attığım ellerin

Yoksa ben miyim seni
plastik torbalarda saklayan
bundan mı küflüdür bu sene sevgilerim?

uykularımı kollarında mumyalamışım
bilmem kaç aydır gecem yok!
yüreğime 'tamamı sen' bir müze yapmışım
adın kara, hatıran kara
kapısı açık bekçisi yok!

talan edilmiş BENİM yaşadığım şehir
ama doğum gününde SEN ağlıyorsun
içtiğim körfez zıkkım, ismin zehir...
bir mahpus penceresinden
mahfettiğin kadına yanıyorsun
kestim parmaklıklarını çoktan
..uç, git yalvarıyorum...
...uçacaksın..yapabilirsen...
kara kanatlarını arıyorsun

04.08.03
Çeşme
(21:30)

sadece-mavi'ye söz üzerine ilk tatil şiirimi ona armağan ediyorum..

Ayşenur Yazıcı

Akıl sağlığı

Bir Hıdır ellezde dilemiştim seni ben
ellerini çizmiştim
boyunu posunu
çenendeki çukuru...
yüzümü gömeceğim göğsünün
sol yanını
avuçlarının kalıbını
düğmesi açık bağrını
kağıtlara çizdim
gül ağacının toprağına koydum
gözgöze eriyelim dedim
çok sevelim diledim
kabul oldu
sen düştün ömrüme birden!
bir kadir gecesini sevdiğimi
bıraktım gül ağacı dibine öksüz öksüz
ne kadar sevdim bir bilsen
ne kadar çok seni
hıdır elleze söylemeyi unutmuşum
'hiç ayrılmayalım' demeyi

bu hıdırellezde
aynı gül ağacının dibine
cismini hiç çizmeden
'ismini'yazdım bıraktım
bir de yüreğimdeki ağrıyı
tek bir dilek diledim:
' sana akıl sağlığı'

Ayşenur Yazıcı

Akrostiş

Biz birkaç
'çalışan' ve 'güçlü' kadındık...
Güçlü olduğumuz
için her işimizi kendimiz halletmeye
alışmıştık.
Ailelerimiz
öyle yetiştirmişti bizi. Sonra üniversite..
Hemen
arkasından
iş hayatı..
Evdeki ampul, kırık
menteşe, geceyarısı tutan böbrek taşı
ağrısı
vız gelir tırıs
giderdi bize.
Bir erkeğe
gereksinim duymadan hayatımızı pekala da
sürdüren
cinstendik
hepimiz.
Faturalarımızı kendimiz yatırıyor, döndürüyorduk
işte
bir
şekilde
çarkımızı.
Ayrıca kendi ağırlığımız yetmezmiş gibi
çevremizde
kim
varsa
onları da
sırtlanıyorduk.. 'Özgür'dük. 'Dimdik'tik. Asla boyun eğmiyorduk..
'Güçlü'ydük.
Aşık olduğumuzda
hissederek yaşıyorduk..Öyle kurallar,
büyük
beklentiler
filan yoktu.
Kimseye problem çıkarmıyorduk.Bütün gün,
eşsek
gibi
çalışıyor,
sevgilimizin canı istedi diye de,işten
çıktıktan
sonra,
gidip
alelacele
hazırlanıp,bizi evden almasına gerek bile
bırakmadan,neredeyse
ona gidiyorduk.
Bir şey
istemeyecek, sızlanmayacak, söylenmeyecek kadar 'güçlü'oldüğümüzdan
sorunlarımızı kendimiz çözmeye

alıştık.
Onun yani
sevgilimizin haberi bile olmuyordu çoğu zaman
sorunlarımızdan.
Para var - yok,
regl ağrısı,sistit ilacı, cüzdanım
çalındı
gibi
geceleri
bizi uykusuz
bırakan kıvrınmalarımızdan da. Birinin bize
acıması
en
son
istediğimiz
'şey'di çünkü.
Sonra bir
bakıyorduk ki, hakaten kimse bize
'hiiiiç! '.acımıyordu.
'Ağlamayan çocuk
ve meme' hesabı.
Zamanla bu durum
görevimiz haline dönüşüyordu. Artık
dayanamayıp

da,içimizdekileri birazcık dile getirecek olsak,'aman
tanrım! ':sorunlu,
kaprisli,
feminist, tahammül edilemez, bunalımlı filan
oluyorduk.
Çaresiz sesimizi
kesip yola devam ediyorduk, 'bu
nedenlerle'
terk
edildiğimizde.
Sonra bir duyuyorduk ki o, salağın
salağını
bulmuş.
Neyi
var neyi yoksa
sermiş yeni ve sorunsuz(!) sevgilisinin
önüne.
Bir
de
bizden farklı
durumda olan kadınlar vardı.
Hani şu 'zayıf! '
olan kadınlar.
Erkeklere
bağımlı olanlar.
Bir erkek
olmadan var olamayanlar.

Çalışmayan.
Faturalarla;
'anlamadığı' (!) , 'nereden yatırılmış,
bilmediği(!) 'için
kesinlikle
uğraşmayan.
Torba
taşıyamayacak kadar nazenin olduğu için alışverişe
bile

yalnız
gitmeyen.
Hep yorgun, başı
ağrıyan.
Kendini,altın
tepsiler içinde sunan.
Lütfeden ve
lütfettiği için de kredi kartı limitini
sonuna
kadar
dayayan.
Ama hep
huysuzluk eden.
Hiçbir şeyi
beğenmeyen.
Asla mutlu
olmayan.
Doymayan.
Teşekkür etmeyen..
Minnet, vicdan azabı duymayan.
kıskançlık
krizleri geçirerek kocasının, sevgilisinin
hayatını
karartan.
Boşanırken
adının çoraplarına kadar soyup alan. Doğurduğu çocuğa bakmaktan aciz
olduğundan, illa ki
bakıcılar
tutturan.
Bütün gün o cafe
sizin, bu butik bizim, kuaför'dü,
kıl'dı, spor
center'dı, gezip
duran.
Akşam da eve
gelir gelmez 'yemek yok canım, bu gece nereye
yemeğe
gidiyoruz? 'diye
soran. Annesinin bir tanesi, pamuklar
içinde

yaşamaya

devam
eden.vs.vs.
Bu nedenle çökmeyen,
buruşmayan,yıpranmayan..
İşin ilginç daha
değerli olan.....

internet yazarlarından gelen bir yazıdır...

Ayşenur Yazıcı

Alıp Kaçtın

Bütün fotoğrafları alıp kaçtın
Yaktığında hersey unutulmuş mu olacak?
Bulamadığın resimlerimiz aklımızda saklı
Onlar hiç yakılamayacak!

Ayşenur Yazıcı

Allah'ını Seversen

Kendi ellerime bakarım
Aklıma sen dñsersin..
Simitle ay içer biri
Aklıma sen dñsersin..
esme su damlatır
Ákimda yine sen...
Halıdaki tñy,
Gñldeki diken
Havadaki bulut
Denizdeki yelken...
Kalbimi nadasa bıraktım
ekip gitsene Allasen..!

Ayşenur Yazıcı

Anadolu

Bir yanımız çiçek iken
bir yanımız çamur oldu
eller göğe açık iken
göz yere bakar oldu

gün diledik hiç gelmedi
gönül ele dilenmedi
haneler boyun bükmüş
toprak 'su' diye inlerdi

karanlık bir göz odada
bebe ateş gibi yanmakta
ellerim bağrımda kalmış
kar yolları kapamakta

geçit vermiyor nafile
doğa 'hükümdar' burada
ömrümüzü katık yapsak
köprü olur mu ırmağa

çocuk iken büyüdüm ben
izin yok yaşa gözümde
sırtıma köyümü aldım
yorulmak için çok erken

güneşten önce doğarsak
yollara sevinç döşersek
boynuma 'umut' dolanır mı
kadere boyun eğmezsek

Bam Teli Programı
Klip müziği ve sözleri

ağustos 1997

Ayşenur Yazıcı

Astığın yerde kalacağım

Çamurdan heykelim artık ben
sen yağdıkça kurumayacağım
aşka ağıtısa, eğer istenen
şiiirlerdeki kadınlardan olmayacağım

İsimsiz bir gezegende
bakir toprağın kokusundayım
hangi buluta astıysan beni
düünden beri oradayım

Ayşenur Yazıcı

Aşk yarası

Aşağıdaki haber 11 Ekim 2003 tarihli Sabah gazetesinden alınmıştır:

.....AŞK ACISI GERÇEKTEN ACITIYOR.....

Aşk acısı bilimsel olarak da kanıtlandı.ABD'deki bir araştırmaya göre, aşk başta olmak üzere sosyal hayatta reddedilen insanlar parmağı ya da bacağı kırıldığı zaman hissettikleri acıya benzer bir acı yaşıyor. Araştırmada reddedilen insanların incinmişlik duygusunun, beyinde fiziksel acıya neden olan bölgeyi etkilediği ortaya çıktı..

Aşk yarası

Demişler ki kırık bir kol kadar
Acı salar aşk yarası
Benimki kırık değil kardeşim
Resmen trafik kazası.

17.10.2003
Bağcılar

Ayşenur Yazıcı

Aşk Zalimlere Kaldı

Uzun uzun uludu ay
Gökte bir yıldız yanıp söndü
Bir yerlerde bir aşık ağladı
Gece hiçbirini görmedi, kördü!

Cismi vurgun yemiş bir kadın küskün ve siyahtı
Aşkını çikin yapıp düğüme mühür vurdu
Göğsü ağlamaklı hem de kuraktı
Yaşanmadı sayıp, çıkını zamana savurdu

İsminin tüm harflerini sevdiği çaldı
Kanayan köşelere de o talaş serpiyor
Katıksız aşk niye zalimlere kaldı
Dersini alıp giden de bunu bilmiyor

Ayşenur Yazıcı

Aşksız Öleceksin

Gel bir uçurumun kenarına gidelim
Bir sen bagir bir ben!
Hangimizin parası daha azsa
Onun sesi daha az çiksin..
Al aşkı ortamıza
Bir sen itele bir ben
Hangimizin askı daha kıtsa
Aklini kapıp kaçsın!
Koy ömrünü bir önüne
Bir ben diyeyim, bir sen söyle
Hangimizin öldürdükleri daha çoksa
Ebediyen yalnız kalsın!

Ayşenur Yazıcı

Ateşim Düştü...

Ateşim düştü
Beş haftadır titreyen bedenim
Yitik, derbeder ama yaşıyor.
İlk yok olduğunda, kanıma salınan aşıyla çıkan ateşim
Yüreğimi ölüme taşıdı
Sonra 'varlığını' nefes yaptım,
Bir kaç hafta yaşadım nasılsa! ..
Bitkisel hayata girdi tüm ruhum.
İlaç diye verilen tüm anılar
Zehir oldu kustum..!

Sonra, bana yaptığın haksızlığı terledim
Gözeneklerimden acı aktı..
Yattığım yer çürüdü.
Beni hayata bağlayan ne varsa,
Kavanozlarda rafa dizildi,
Günde bir kaşık verildi!

Vitaminim kesildi, rüyama elektrik verildi..
Delik deşik oldu kolum bacağım
Ama bir gün kalkacağım.
Aşk ile aşılınmış kanımda
Antikorlarını bulup,
Seni ilk gördüğümde unutacağım..

Ayşenur Yazıcı

Atmak İçin

Biliyor musun ne düşündüm
Dün gece hastanede,
Kalbim seni içinden atmasını bilemiyor
Kalp spazmı filan bahane...

Ayşenur Yazıcı

Ayasofya'nın kucağında

Ayasofya'nın bir duvarına
sığındım bugün, yaslandım
mıntanımdaki yağmuru
çöktüğüm mermer içti
demir bir kandilde paslandım

kubbeden başıma düştü
bin yıl önce ses veren bir akis
dedi aşk acın önceden de kaderindi
tanıdık değil mi bu his?

padişahım sen de affet
asır öncesinde kor idi kalbim
bu yaşamda da acı çekmem
ahını almış olmamdır bilirim

03.12.2003
Sultanahmet
(16:26)

Ayşenur Yazıcı

Ayrılık Şekeri

Çoktan vazgeçtim ellerine dokunmaktan
Sen aşkını küskünlüklerde beklet
Yüzlerce şiir yazdım sana,
Kullanmadığım tek kelime 'hasret'!

Şensizlik tahtasında bir kurdum sessiz
Ömrüm yokluğunla süslenir tad alır
Artık, canım tenimdeyken duyduğum his,
Ayrıyken duyulanın yanında 'hiç' kalır...

Ayşenur Yazıcı

Balık Gibiyim

Anlatamam halimi
Ne bahar yeter
Ne boğazdan geçen geminin sesi
Sabunlu çamaşır suyunun
Irmağa karıştığı yerdeki
..Balık gibiyim..

Ayşenur Yazıcı

Bana İşkence Etti Polis Bey

Bana işkence etti polis bey
Ama şikayetçi değilim
İlk gözlerime ateş etti
'Gözüm' oldu ellerim,
Dokunarak bakmayı
Ondan sonra öğrendim
Sabrımı sarmaşık yapıp boynuma
Nefesime ortak oldu ah..
Karıncalar su taşıdı dilime
Darağacına astı üç yüz gün ölmedim!
Günah..

Bana işkence etti polis bey
Ama şikayetçi değilim
Yüregime zincir vurup,
Yangın çıkaran O, benimde
Dumana direnen aşk yaşadı
Ama kömür oldu bedenim de...
Her kahkahamda bir tırnak söküldü
Ceza!
İnlemelerime kapılar kapandı
Kanlarım tüm şehre döküldü
Yazda ve ayazda...

Bana işkence etti polis bey
Ama şikayetçi değilim
Sözlerini kızgın yağ yapıp,
Her gece kulaklarıma döktü
Gurur kadar ağır topuzlar
Omuzlarımı çürüttü
Kemiklerim köpeklere atıldı
Saçlarım kuyulara
Cesedim bir cüzdana satıldı

Bana işkence etti polis bey
Ama şikayetçi değilim
O parasının derdinde
Herkes zalimliğini bilsin diye
Kanım dövme kalacak ellerinde..
...Şikayetçi değilim polis bey
Değilim yine de

Ayşenur Yazıcı

Bana vurma anne! !

-Öksüzün bayramı-

Bugün bana vurma anne! !
dün gece, rüyamdan çaldığım
kırmızı papuçlarımla
-ayağıma büyük gelseler de-
iki bayram adımı atayım müsadenle...

Bana vurma bugün!
...ve annemmiş gibi yıka beni
...ve saçlarımı acıtmadan tara
pastane kurdeleleriyle
uçlarına fiyonklar yap
temiz görüneyim konuklara

Vurma bana bugün anne!
hayallerimin içinde
bir de bayram günü olsun
çok elleri öpmüş gibi,
avcuma para koymuş gibi,
şekerleme alacağım bir bakkal
...ve saçıma dokunan bir el varmış gibi
izin ver bir çocuk düşümde tın tın
davulcu sesinden bir bayram kalsın

Bugün bana vurma anne!
doğmadığın çocuğun ben, ağlıyorum
öksüz evlerinde tabaklar yarım
...ve kimi geceler öcülerle dolu
'ana' diyorsam yüreciğimden sana
kafesimde suyum kalmadığındandır...

...nutkum tutuklu, gözlerim kapıda kurur..
anne olmak kucakta sallamak değil bebeleri
Bilirim vicdanlar ana olmadan vurur
...ve kimi anneler karnında taşır çocuğunu
....kimiyse 'yüreği'nden doğurur

Ayşenur Yazıcı
03 Kasım 2005
(02:30)

...

Ayşenur Yazıcı

Başımı Alıp Gitmeliyim

Başımı alıp gitmeliyim
Neresi olursa..
Yollar ıslak olmalı
Ağlamalıyım yol boyunca.
Sigaram sonuna dek yanmalı asfaltta arkamdan.
Başımı göğe kaldırıp ara sıra
Bildiğim en iyi küfürü savurmalıyım.
Soğuk hava bir kılıç gibi ciğerlerime girerken,
Öksürüp yakamı kaldırmalıyım.
Sen ve sana ait her şey o şehirde kalmalı..
..Başımı alıp gittiğim yerde..
İzmit'e vardığımda ayaklarım kanamalı.
Titremeliyim güneş doğana kadar.
Uykuya direnmeyi bıraktığım köşe,
Şehire yakın bir köy ağacının altı olmalı..
Uyandığımda bedenim soğuk,
Yürüme inadım çok olmalı!
Tokat'a vardığımda, hasta..
..çok hasta olmalıyım..
Ne bir fer olmalı gözümde,
Ne bir hal dizimde..
İnatla uzaklaşmalıyım
Başımı alıp gittiğim yerden!
Sen oralarda kalmalısın,
Beğenmediğin mükemmelliklerle..
Yaşama inat, beni örselemelisin arkamdan.
Ben duymamalıyım.
Yalnız ölmeliyim Konya'ya doğru inerken
Bir çeşme başında..
Suyun ne kadar berrak ve
Hayatın ne kadar güzel olduğunu
Sırtımı toprağa vermişken fısıldamalılar..!
Gözlerimi göğe dikip,
Biraz önce İstanbul'dan geçen bulutun
Ne çabuk buralara geldiğine gülümsemeliyim.
Sen o sıralarda
Çoktan unutmuş olmalısın yola çıkan ayaklarımın sesini..
Birilerine bağılıyor olmalısın,
Kimsenin anlamadığı bir alfabenin harfleriyle..
Ben bu sesi duymalıyım gitmeden.
Başımı alıp gittiğime son nefesimle, inanmalıyım..
Paltom çiğden sırlıslıkla,
Saçlarım yarı kımızı yarı ak
Boynum hala yeni doğmuş bir palaz gibi
Sapsarı ve düzgün durmalı.
Aynı anda İstanbul'da bir evde
Gitar çalınmalı, ölüm yokmuş gibi..
Aşk yokmuş gibi..
Notaları bilinmemeli.
Bir karga geçmeli üzerimden,
Boynumdaki altın kolyeyi kapmalı!
Hiç kımıldamamalıyım

Takatım olmamalı
Usulca soğumalı ayaklarım, dizlerim, belim...
Ürkmemeliyim!
Başımı alıp gitmenin mümkün olduğu tek yere
Başım dik gitmeliyim
Bir sinek konmalı göz pınarıma
Elimi kaldırmamalıyım.
Gözüme çok yakın durmalı,
Kanadından, tül gibi ölümü görmeliyim
Bana bakmalı kanadı kırık bir melek
Gözümü kapatıp 'tamam' demeliyim
Sıcacık bir su akmalı damarlarımdan..
..Soğuğa en yakın bir sıcak..
Seni çok sevdiğimde duyduğumdan...
Çekip çıkarmalı içimden bir bedeni birisi
Uçup kaybolmalıyım gri iki bulutun arasından.
İstanbul'a yukarıdan hiç bakmamalıyım,
Çeşme'ye hiç!
Bir çocuk kitabımdan bir öyküye gülmeli
Duymalıyım.
'Şurup Ayşe artık örselenmeyecek' demeli
..bir yazar köşesinde..
Üç aya kalmaz unutulmalıyım,
Altı aya çürümeli etlerim!
En güzel şiirlerimi basmalı dergiler
Sevilmeliyim
'Babaannemdi' demeli kara gözlü bir çocuk,
Resmime tombul parmağını basarak.
Sevdiğim yüzümü bile unutmamalı,
Resimlerimi kaldırmalı çerçevelerden
Başımı alıp gitmeliyim...
..neresi olursa...

Ayşenur Yazıcı

Başka Şiirin Olmayacak

Narindim, kırılğan hassas..
Tek dilenciliğim sevgineydi.
İtelemiştin yine, yeniden...
İncindim yine,
İncindiğim için azarlandım,
Kırıldığım için kovalandım kilisenden.
Artık sensiz yaşamamın zamanını çağırdın
Bu kez duydum!
Aldım astığım gururumu vestiyerden
Giyip çıkıverdim nereye olursa..
En yalnız kalacağım bir kalabalıkta,
Bir erkek eğilip sevgilisini öptü yanağından!
Bana yapılacak en güzel zulümdü bu..
Yaptı..
Kızın bir gözünden öbürüne bir ceylan atladı
O bilemedi, ben gördüm!
İçim kanadı gösteremedim
Yanağımdan son kez nerede öptün?
Şimdi yapacak çok az işin var
Çabuk unutulacak olmam da pek üzmüyor beni.
Terazilere koy boşalt günlerimizi
Haklı sen ol, ya da ben farketmez..
Senin haklılığın ağır bassın çok istersen
Ruhun günah çıkarmasın
Bu kaçınıcı kez?
Kaybettiğin ne, hangi sebeple diye...
Göğsünü hemen aç, mutlaka bir koşan olacaktır
Bak, gelenin gözündeki ceylan nerede?
Devasa bir buzdağının ardına attım kendimi
Huzursuzluk sebebin dağılıverdi sevindin mi?
Korkma düşmem ardına yeniden
Gitti kadın....
Kılıcı kalkanı atabilirsin!
Çektim ellerimi kalbinden
Sen de aç avuçlarını,
Düşsün yüreğim ellerinden...

Ayşenur Yazıcı

Bebecik

Ağlama be bebecik!
Ağlama ki kırmızı yüzün vicdanıma dolanmasın gece gece...
Dolanmasın aklıma yeni gelen bu hayat
Nasıl büyüyecek diye.

Pencerede kar,
Soba nar gibi kızıl
Şızlar çatlağı ellerimin
Öyle bir sızlar ki soğuk suda,
Çığlık gecelerin uykusuzluğundan kapanan gözlerim
Fal taşı gibi açılır.

Seni beklerim 'uyu' diye bebecik
Sızlanmam, yakınmam
Canına yapışmış canımdan
Bin yıl beklesem 'uyu' diye umurumda değil!
Yeter ki yaş çıkmasın gözünden

Ellerin ellerime benzer,
Kirpiğine değer kirpiğim.
Başında gönüllü azap çeker, nöbet beklerim.
Yeter ki benimkine dönmesin
Sırçası yüreğinin

Ayşenur Yazıcı

Beyoğlu Sokakları

Hiç yaramaz bana Beyoğlu'nun ıslak taşları!
ya üstünde bir öksüz oturur,
...ya da bir muhallebici çıkışında
ölü bir aşkın ardından
dökülür bir sevdalının gözyaşları...

Hiç yaramaz bana Beyoğlu'nun ışıkları!
bir köfteci vitrininde
...yoksul bir öğrencinin nefes buharı...
bir 'bey' oğlunun
tatlısının kaymağını tabağa sıyıran çatalında
alay eder açlıkla tokluk ayarı...

ayrılan aşıkların ayakizleri üzerinden
...geçer gider yeni sevdalılarının tabanları
ıslak taşlar kabarıır...
...istediğin kadar bağır..
tahta kókan dükkanlardan üzerine yığılır anı dağları...

Beyoğlu bana hiç yaramaz! !
taşlar bağırır arkamdan

...ıslaktır duvarların yanakları...
ama...taş ağlamaz...

Beyoğlu
03.03.2005
(18:45)

Ayşenur Yazıcı

Bir Ada Aldım

Bugün bir ada aldım kendime.
Bedenimde fazilete ait ne varsa,
Hapsetmek için üzerinde...
Bu adada yaşayacağım artık!
Ne sesin duyulur burada
Ne ruhundaki açlık, kıtlık...
'Hoşgörüm' koruma altında,
İyiniyet avcılarına sularım kalkan..
Tek gözyaşı bile çalamazsın
Bu sağır adadan..
Her Anımı bir denizkabuğuna koyup
Kayaların arasına bıraktım yavaş...!
Deniz, bir köpürüp, bir durulup
Kayalarımı yıkadı
Korkma sevdiğim..bitti savaş! !

Ayşenur Yazıcı

BİR BİR

On altı bin gün üstüme üstüme yığılırken
Sarı otların arasından
İki parmağınla bulup beni
Kalbinin üzerine koydun.
Orada yaprak çıkardım,
Orada tütüne iyice alıştım
...Ve saçlarımı toplamayı bıraktım.
Önce,
Sabahları içimde papatyalarla uyanmayı öğrendim,
Sonra onları bir bir yolmayı...
Çayların ne kadar şeker koyarsan koy
Acı olduğunu,
Dost telefonlarının sahte,
Yaşam koşuşturmasının nfile...
Bir hırka almış üstüme koşuşuyordum
Hayatın yoktu çoğu azı
Öncekiler hep griydi,
Şimdi her şey kırmızı...

Ayşenur Yazıcı

Bir dünya kanıyor

İnsan insanı uçuruyor...!
ne Allah'tan korku kalmış,
ne ademi insan yapan 'vicdan'
çocuk bile rakip sanılmış
.....dünya artık cehennemde bir han..

İnsan insanı parçalıyor...!
eskiden tek acı iken 'hasret'
sınırlar 'sen' 'ben' diye ayrılıyor
yaşanan yerin adı 'memleket'
.....gökten cam ve taş yağıyor....

İnsan insanı anlamıyor
kıymete binmiş parayla kan
çimento altında bir kadın ağlıyor
insanlık görünmüyor dumandan
.....samyolunda bir dünya kanıyor...

15.Kasım.2003
(11.25)
İkitelli

Ayşenur Yazıcı

Bir hastanenin acil servisinde büyüyorum

'Yaşa' diyerek attılar buralara beni
Toprak, bildiğim toprak değil,
'dal ' sandığım koskoca bir gemi!
mülteciyim desem değil
bilemediğim bir memleket buraları
ne içgüdüm yol gösterir
ne öncekilerin anlatılmış hikayeleri..
tökezledikçe kırılır dizkapaklarım
ne ben doğrulabilirim
ne de kaldırabilir beni elalemin elleri

Bir hastanenin acil servisinde büyüyorum
kan verildikçe kanamam artar
ne can veririm, ne iyileşir..
bildiklerinin hepsini unutmuş doktorlar

kalbimde unutulmuş tüm neşterler
sargı bezleri yumak yumak dil altımda
serum dedikleri görünmez izmaritler yüzer
mavi olmaktan uzak damarlarımda

kalp ameliyatım özürlü yapılmıştır üstelik!
...başkasının soluğuna bağlamışlar nefesimi
dikerken içinde 'birini ' unutmuşlar
kapakçıları tıkalı, içinde pıhtı ve kemik..!
ölmekten 'kısa' diye vazgeçtim
ama yaşamak daha büyük delilik

..ve illaki birileri bırakmıştır beni
çocuk esirgeme adına hastane kapılarına
cami avluları ağlar bir taraftan,
bir yandan talan edilmiş insanlıklar
töresini bilmediğim bu dünyada 'yaşa'diye
zorlarlar ha zorlarlar...

Ayşenur Yazıcı

Bir Yanı Zehir, Bir Yanı Badem

Elalemin yakındığına bakma
Ne benim durup durup sızlandığıma da...
Aşkın, olmasa bir yanında kremalı badem,
Zehirli tarafını ısırmaya
Gönüllü olur mu bunca adem? ...

Ayşenur Yazıcı

Bir yıl önce

Dün,
seni terkedeyim diye
gözlerimi oyduğun
avuçlarımı çivilediğin
365'ci gündü..

gözlerim yeniden çıktı
avuçlarımsa çivi izli
ama daha iri, daha kuvvetli

hatıramda tutuyorsam seni
sadece başka aşkım olmadığından

bekle,
birgün gelecek
pencereyi açıp karşı dağa
avaz avaz 'sevgiii' diye bağıracam
atacaklar göklerden
altında boğulacağım

o zaman,
dağladığın etlerim için
mil çektiğin gözlerim
ve tuz buz ettiğin kemiklerim
için
sana kahkaha atarak
teşekkür edeceğim.

sen hala yaşıyorsan eğer
bu kadar 'ah' ile...

14.02.2004
Bağcılar
(16:30)

Ayşenur Yazıcı

Cebelleş

Bir kireci nasıl kazırsın duvardan
Ya da deniz yıldızından tuzunu
Ayıklıyorum tüm izlerini
Sıyırıyorum ruhumdan ruhunu

Ellerine kurumlar döküyorum
Hatırlara ateşler..
Sende var sadece bu:
Aşkla kin kardeşler!

En büyük selalede yıkıyorum erdemi
Para pul hikaye!
Sen git Çesme'de yalnızlığa yalan söyle
Bu benim mes'elem
Kendimle barışacağım
Eğer affedersem! !

Ayşenur Yazıcı

Çatladık

Aynı mermerin
İki damarıydık
Biri ısıttı alttan,
Öteki üstten soğuttu..
..Çatladık...! !

Ayşenur Yazıcı

Çocuk Uykuları

Soba, kocaman bir güneş gibi
Lale rengi ışıklar yolluyor yatağıma.
Gecenin uyku sesleri
buz gibi duvarlara dağılıyor
'Çay içinde şeker' gibi.

Bozaaa! diye bağırın adam
Mavi karda ayak izlerini bırakarak
Sokağın köşesini döndü bile

Saçaktan düşen damlalar
ve annemin yün şişleri
huzur sesleri çıkarıyor
uyumlu çalışan bir çıkırık gibi.

Göz kapaklarıma melekler asılıyor
Anneannemin mırıltıları arasında
Yumuşacık pazen geceliğim..
Ben aslında bir meleşim

Radyodaki nihavent şarkı
salondan babamın sesiyle beraber
uzaklara aktı gitti.

Gün bitti
gece bitti.

Ayşenur Yazıcı

Çocukluğunu sakla Lale...

19 aralıkta yeni yaşını kutlayan canım arkadaşım Lale'ye sevgilerle...

Yaşını bir bardak şaraba kat Lale
Ürktüğün ne varsa yaşamında
Erisin su içinde buz gibi
Şarabın şefkatli kırmızısında

altı yaşının gülücüklerini
ve hayat savaşından uzak çocuk sevinçlerini
bir sobanın alevinde ısıt...
içinde masum çocukluğun
ve karşılık beklemeden sevmeler olsun...

Yaşını bir deniz dalgasına kat Lale,
her köpüğe bir dostunu sar
en yosunsuz yerlerinden aksın kayaların
bir sahil kenarında köpürüp
ebediyete sürsün dostlukların

Umutlarını bir şeker kağıdına sar Lale,
İçinde tarçınlar ve karanfiller koksun
bir akidenin saf tadında büyüsün
tüm ümitlerin boy atsın altın sarısında

sen hayatın gaddar olduğuna bakma
yardır bir hikmet acıtan her ayrılıkta
İstersen çiçek bile açar kar üzerinde
Yeter ki çocukluğunu yüreciğinde sakla

Eskandil
(20:20)
19.12.2003

Ayşenur Yazıcı

Çöp kovası denizin martısı

Gözlerim görmüyor artık
su gitgide daha ağır
üzerinde hayal kurduğum kaya sağır!
rüzgar dalgayla ne zamandır dost değil
İçinde dolandığım gece benim değil..
dinle bir martı nasıl ağlıyor
duyuyor musun suyun renginde?
ve bir kadının ayaklarının suya değdiği yerde..

son balığın çığlığını duymamak için, insan ellerini uzat bekliyorum
bana nefesimi geri ver

bak bir dalga yanıyor görüyor musun?
evrene ait huzur içinde
kim bu kazanı tutuşturan?
ödünç aldığı yaşamları
ellerinden koparıp sularda boğan kim?

gözlerim görmüyor artık
Su..hergün daha ağır
insanoğlunun elinden
duyulmuyor sesin.
bağır..
bağır..

deniz ve çevre konferansı açılışı
18.09.2002
İstanbul

Ayşenur Yazıcı

Çukura sığamazsın

Gitme vaktin yaklaşıyor..
Canım sevdiğim
tüm küslüklerini çıkar ömür sandığından

incittiğin herkese,
annene, sevgiline
şoförüne, hizmetçine
...hatta İzmir'deki sarışın bebek hostese..
simit satan adama, tekneni boyayana
...her sabrını yapana katık,
' kusura bakmayın ben sevgiyi öğrenemedim'
...deme vaktidir artık!

üzerinde bu kadar 'AH' ile
O çukura sığmanın mümkünü yok!
aklını çalacak kadar parçaladığın ruhların
arkanda bedduası çok...

aynada gözpınarlarıma baktım
kanıyordu seni düşünmekten
benim yaşamım sürebiliyor
seninkinedir tüm endişem,
sırat köprüsüne düğüm atsam nafile..
..herkes kendi adımıyla ilerler geçerken

tek akıttığın kan benimkiydi
koçun olsam, ayağa kalksam
seni sırtıma alsam
günahlarından yürüyemem!
hadi yürüdüm diyelim
zebanilerden vardır şüphem
..sadece benim gözyaşlarım için
defterine yazılı bir yılı
yanarak inkar edebilirsin cehennemden

dizilecek tüm gerçekler ve yalan...
seni çok özleyeceğim hem de çok..
öbür tarafta seni benden farklı kılan
banka şubeleri, mal mülk yok!

Gitme vaktin yaklaşıyor..
canımdan çok sevdiğim
çıkarmak küslüklerini ömür sandığından
..dök ortaya
oyasına, küfüne bak!
acı çekmene kıyamıyorum
ebediyen uyuyarak..

Ayşenur Yazıcı
(Hereke)
27.07.03
11:20

Ayşenur Yazıcı

Çünkü

İnsanlar ölüğün ardından
Özleyeceğini bildiğinden ağlarlar
Zamanla anırlar ki,
Ölmek de 'yaşamak'tır...
Hayatta olmak kadar..

Ayşenur Yazıcı

Darülacezede ilk gün

Darülacezede ilk günüm bu..
elerimin derisi ne kadar uykuluymuş,
...ve ne kadar yorgun bir yeşilmiş damarları
bugün bana söyleyecekler
oda arkadaşlarımla gözleri oynatarak yuvalarından:
'işte biri daha düştü evlat ve eş yaşamından' diyecekler
...konuşmadan..

odanın her köşesi bir yorguna ayrılmış,
dört köşede dört yatak içinde
emekli aylıkları kadar buruşuk çarşaf varmış
dört yıpranmış öksüz ve kimsesiz beden
yaşamın sonuna randevusunu bekleyen
dört incinmiş yaşlıdan biri 'ben!'
adım gül,soyadım 'sol' diye başlamıştım
ta başında bu merdivenden...

ömrümün çoğunu verdiğim evlatlarım
televizyonda görüp hatırladıkları için
bayramlarda zorâki el öpmeye gelecekler
etim ağır gelecek hayatlarına
kim bir yaşlının alt bezini sever?

azraili cesurca bekleyeceğim kırılmadan,incinmeden...
kolonya kokan yorgun ellerimi öpecekler utançsız
on dakika sohbetten sonra gidecekler
artlarından kalan:bir torba kağıtlı şeker! ...

siyah-beyaz resimlerimi gösterip oda arkadaşlarıma,
'mazimdekilerin' ne tatlı olduklarının teyidini alacağım...
evlâdımın bebekliği,ilk gelinliğim, 27 yaşımın modası...
bir tavernadan kahkahalı bir gece fotoğrafında durup,
içkiden ve kolesterolden söz edeceğiz...
üçü iç çekecek, ben susup bakacağım işkilli..
sahi,o tavernada oturan kadının ismi neydi?

keşke 13 temmuz günü beni ayırdıklarında,
'olmaz ayrılamam' diyebilseydim mi üçüncü kocamdan?
80 yaşıma kadar düşündüm, doğru neydi bilebildim mi
yanımda olsaydı hâlâ,çişimden tiksindir miydi
yoksa gülerek bu yaşlı ihtiyarın altını değiştirir miydi?
sevmiş miydi onu çocuklarım da ateşle buz...
...herşey 13 idi..13 kasım,13 eylül,13 temmuz! !
13 İsa ve havarileri
13...'keşke'lerimin taneleri...

'keşke' dediklerim arasında gençliğim de olacak,
beni öldürsün diye sevdiğim sigaram,
ardımda bıraktığım yüzlerce roman..
...ve kırık gönül camları bata bata yüreciğine
sever miydi beni acaba bir yiğit adam?
aksi bir yaşlı kadında bir karanfili bulup koklayabilir miydi?

kendim kendimle barışmaya çalışacağım önceleri
sonraları kaderi öne süreceğim..
boynumun bir yarısı hep daha bükük duracak..
gözlerime hapsettiğim bir sürü anıdan
sadece mutlu olanlar aklıma düşecek
Allah'a daha yakın durup,dualarımı yollayacağım
bilemediğim ömürlük eşine,çoluk çocuğuna...
her bağbozumu ardından Bozcaada'ya denize inecek
bir hayalî resim çekecek,akıl defterime yapıştıracağım...

Darülacezede ilk günüm bu..
alışacağım...
yalnızlığı bu kadar çok seven 'ben', karışacağım...

şirimi bitirmem gerek.
hemşire geldi,geç olmuş,
uyku saati gelmiş....
televizyonumu kapattım,ilaçlarımı aldım..
gözlerime iki boncuk yerleştirdim içinde turkuvaz olan
uykuma saldım kendimi..
azraili kandırmak için 'keşke' lerimi koynuma aldım.
....uyuyorum.

13 temmuz 2005
Dalyanköy-Çeşme
(18:57)

Ayşenur Yazıcı

Değerse Dudaklarım

Değerse dudaklarına dudaklarım
bir çocuk kayar yosunlu bir kayanın üstünden
kocaman bir hortum çıkar
ne var ne yoksa toplar bahçelerimden...

değdiğinde dudakların
bir şelale yolundan çıkar!
dev bir kaya arasından gürül gürül
...bulut, tepe demeden akar...akar...
alnıma rengi mavi bir su damlar
tüm vahalar orada buluşur
...gök bulanır, bir mum kendiliğinden yanar...

dokundukça dudakların,
kış güneşinde serçeler
en tatlı kırıntıları toplar patikalardan,
bir ördek başını göle daldırır
...ardından...
...göl hülyaya dalar, dişlerim ıslanır

bir karınca taze bir darı tanesini kaldırır
yağmurun ağır damlasının altından...

sen öpünce beni
bir kanal açılır içdenizlerden okyanusa!
balıklar camdan bir kanat takar
karabataklar aklanır dalga içinde
köpük sıçrar bulutlara
fırtına patlar, yeryüzünde bir yerlerde bir tohum çatlar...

dudağın bana değince
bir şahin pençesindeki güvercini bırakır!
mutlu bir çocuk öğlen uykusuna yatar,
...üç elma kış uykusundan uyanır..
kabileler göçe başlar dünyanın bir ucunda
ölüm uykusunda koalalar kirpiklerini kımıldatır...

benim dudaklarım sana dokununca,
kırlangıçlar kanatlarını sislere saklar
bedenim uzar, için minelenir -ki onca-
kavga susamlanır hayat boyunca
bir tek saniyeye huzur sığınır....

sen ve ben öpüşünce...
tüm insanlar gülüşlerini göğe çevirir
Alem aşk içinde devinir, öldüm sanırım...
dokunursa dudağına dudaklarım,
18 yaşımda ömrümün donar kalırım....

26.07.2004
Tarabya
02.30)

Ayşenur Yazıcı

Deli Aşkı

Bir küstün, bir sevdin
Bir sevdin, bir küstün
Med cezirde
Bir yükselip bir kuma oturan
Kayığa dönüştüm!
Bir askından alev oldun,
Bir kininden top yumak
Her seferinde kanadı
Etimden bir ısırık aldın
Kayboldun yutkunarak!
Bir bekçi oldun
Bir kendi evini soyan hırsız
Aşkın orta yerinde
Bu hengamede
Bilmem nasıl anlaşıyoruz...! !

Ayşenur Yazıcı

Deniz tutar beni

Yosunlara açılır kimi, deniz tutar
insana açılır insan, kan tutar
...aşka açılırım sevda,
...yaza gelirim mevsim tutar beni...

her hatırayı poster yapıp
beynimin duvarlarına assam
...resim tutar beni..
...sesim yutar beni!

kız kulesine şikayet ettim sizi
ey herşeyden usanıp bıkanlar
içime meşale tutanlar
...şeytan diyor boğaz köprüsünü intihardan kurtar!
...elimi sıkıp bırakmaz
...beni hayat tutar
...suyu su yutar

Tarabya
17:15
12.07.2004

Ayşenur Yazıcı

Deprem Bir Bahane

Deprem bir bahane...
Toprağın sırtını kaşması,
Derenin sırtını ürpertmesi için
Öylesine debelendik ki üzerinde..
Sineklerden de önemsiz
-kalkıp konan-
Karınca kadar bile olamadan..
Yaşarken buruşturduk alnını
Çizdik, kestik, patlattık!
Kime sorsam 'ben yapmadım' diyor!
Sitem ediyor, inkar ediyor
Siz yapmadıysanız ben kimim?
Toprak niye silkeleniyor?

Ayşenur Yazıcı

Dinle

Dinle beni bi mührü saki, biraz dinle
İştıyak katre katre azab oldu gönle
Ben kailim, lakin gönlüm sayru ve bunlu
Ve beden derd-mend, ilacı da al bade

24.Temmuz 1974

Ayşenur Yazıcı

Doğmamış bebek

önce kirpiklerim döküldü
tuzla sulanmaktan..
kel oldu gözüm!
sonra bir ağrı oturdu kasiğıma
topal kalıverdim
men edildim adım atmaktan...

üç 'lâ havle velâ' dizdim
üçü de kalben ve uzaktan
sokağa atılmış kadın!
sabır ırmağına karıştı...
...dibinde tevekkül
ne aşkı? Tamamı kan revân...

binlerce bebe feryad etti
yetimim dedi, al beni
sağırdım!
sakatlık altında ağırdım...
sadece 'sev' dedim elimi
aylarca bunu bağırdım...

terkedilmiş öksüzler kimin dölü?

Kalbimden kanlı bir çocuk doğurdum,
aldım koynuma uyudum...
kundaksız...ve ölü!

(00:14)
Tarabya
15.12.2005

Ayşenur Yazıcı

Döndüm...!

Döndüm!
Ellerinin özlemi bitirdi her şeyi
Uzaktan gelen her ses
Gözümün iliştiği herkes 'sen' olduğu için döndüm!
Sürgünden dönen bir kraliçe gibi,
Nasır tutmuş beyaz ellerim,
Jiletlenmiş yüreğim
..Ve çatlamış sabrıyla 'bütün' döndüm!
Şelaleler üstüme aktı tüm gün
Tüm parmaklar seni işaret etti içimde
Aklımı bir çiviye astım,
Postumu beş ay öncesine..
..Ve işte aşkın en sızılı yerinde
Yeminleri bir ekmekle kırıp,
Senin içine döndüm!

Yüreğim balonlar uçuruyor havaya
Havai fişekler kaynatıyor günümü
Kimin umurunda seçimler?
Irak savaşı olsa ne olur ki?
Çiçekler tomurcuklanmış demirlerin üstünde
Bir böceğin ayak seslerini bile duyabiliyorum..

Geceyi kör bir bıçakla dilimleyip,
Her dilimin üstüne adını yazdılar
Saat bir SEN,
Saat iki SEN,
Saat üç SEN diye dönüyor yelkovan

Sen nargilenin sesinde,
Sen koltuğun köşesinde,
Sen loş ışıklarda beni düşünüyorsun..
Gitar kendiliğinden yere düşüyor,
Ürküp, kaydı sanıyorsun.
Oysa iten benim onu
..aklına mih gibi düşeyim diye

Farkında bile değilsin
Ellerim sürekli boynunda.
Avuçlarımla aşkı süzüyorum,
...teninin her zerresine..
Kıvrılan dudaklarının en bükümlü yerine
Bir öpücük bırakıp,
Alnının en şefkatli köşesine
Gözlerimin dövmesini yapıyorum sesiz sessiz..
..ruhun bile duymuyor..
Her yerine dokunuyor,
Bir sünger gibi içiyorum yaşamı sende

Nasıl ki bir kraliçe çaresizlikte
Nasıl ki bir aşk ölümsüz hallerde
Bulutlanır, yükselir..

Sırma kaftanım lime lime,
Başımda dik bir pırlanta taç
Eğiliyorum önünde..
..sevgiyle...

Ayşenur Yazıcı

Dünyaya barış geliyor

Kuru toprak tutmuş parmak uçlarım
ne kadar sana dokunsam,
sanki, o kadar yağmur yağıyor...

kırmızı tomurcuklar peydahlanıyor kalp kenarlarımda
ne kadar göz göze değerssek,
o kadar fidan göğe uzuyor....

bir tüfek ateş alıyor
incittiğim dağ kenarında,
ne kadar av mahlukatı varsa
ormana sığılıyor...

tüyden bir çiçek açıyor,
bin bulut düğün yapıyor avuçlarımda...

seni ne kadar severek erisem,
dünyaya öyle barış yayılıyor

Üsküdar
(09:30)
03.Nisan.2005

Ayşenur Yazıcı

Ebedi Rende

dokun dedin, elimi
kuyu dedin, gözlerimi
sınav dedin, sözlerimi
verdim sana
...geri ne kalır düşünmedim...

uyku dedin, bin yılımı
bul dedin, şah damarımı
insan dedin, vicdanımı
verdim sana
...geri ne kalır düşünmedim...

korku dedin, tünellerimi,
sorgu dedin, böldüklerimi
hiçlik dedin, gördüklerimi
verdim sana
...geri ne kalır düşünmedin...

oysa hep bir şey bekledin
sevgilim....

olsun,
ben bin yıl daha beklerim
sen kadın düşüyle düşünene dek
beklerim...beklerim

15.01.2004
Tarabya
(02.36)

Ayşenur Yazıcı

Eğreti gelin

Önce sarı sahte saçları kızıla dönüverdi
-ki kendi değildi o-
ardından yanaklarındaki çilleri yerleşti yüzüne iyice
ne sürmeler kapatabildi sızılarını,
ne de karıncalar tanelerini yiyince
katapabildi çukurlara inen kapılarını...
sancılarını!

Ödünç bir yıl aldı bir perinin defterinden
karanfillerle süsledi sayfa kenarları bir çocuk
-inerek yeni bisikletinden-
içine 'nasıl olsa bir gün öleceğiz'yazdı
'ne zaman öleceğiz bilmeyiz'
günleri mezarlara koymadan,
birbirine ağır gelmeden sevmeliyiz dedi zaman...
satırbaşı: kan!

beyaz sayfalara kadın nefesinden noktalar, virgüller konu
eğreti kadın, sefertaslarında aşları yordu
kol altlarında uykuları soğudu şafakta
latif bir masa kurdu çarşafın üzerine
sofaya,salona,koridorlara..
ve..çınar üstlerinden ezan sesine durup sarıldılar kuşlar
ya suçlar! ?

kalk!
bu aşkın cesedini sedirden kaldır!
'hakiki kadın' sanrını at kaburganın kenarından
kıskançlık kağıdına sar
bir cami avlusuna terk et! ...
kendini kandırmayı zerk et içine
...unutma artık, unutma ey kadın...! !
ödünç kadınların hayatları bir kuru samandır
her erkeğin hayatında mutlaka bir eğreti gelin vardır

28.06.2005
yeniköy
(22:26)

Ayşenur Yazıcı

Eksik

Eksildim birden!
Çıplak bakar oldu gözlerim toprak toprak
Örtündü sayısız ilmekle..
..ıslak..
Sancılar esti yellerle
Dalgalar kumdandı..
Gök bile bulanık..
..gece gece..
Kilitledim kapıyı, günler içeride kaldı.
Yalnızlık ceplerimde, Dolandık üç beş gün
..avare avare..
Yazılar düştü, harfler yapıştı kağıtlara
Gelmedin!
Ben de 'gel' diyemedim.
Bir yastığı omuzun yaptım,
Öksüz bir örtüyü döşek
Uyumaya çalıştım
..uyutmadın..
İğneler sapladılar uçları küt
Kelepçeler dillerine
Fıçılarda hapsettiler günü
Devirdim kurtaramadım! ..
Boynum üşüdü..
Özledim seni
..duymadın..duymadın..

Ayşenur Yazıcı

El izi

Elimdeki tüm el izlerini
sildim bugün...
zulmeden ne kadar hatıra varsa
..ve mekanlarda sıkışmış yarım anılar...
sildim..
Sevdiklerim artık cezalılar!

.....
ne beni yere indirdiler
ne de Tanrı'ya ulaştım
iki gök arasında kendim yandım
'aşk' için dayandım...şaştım

.....
sevgili 'aşk' yoksa eğer
koynunda ne arar
bir kuş kanadına
ne kadar ağır gelir kar?

.....
tohuma bir bak!
nasıl da açacağını bilip
çiçek oluyor toprağı görünce...
'aşk' hayata tutunmak için değilse
neye yarar sence?

.....
elimdeki el izini sildim
artık bir eli tutabilirsin....

.....
27.02.2004
Beyoğlu
(00:45)

Ayşenur Yazıcı

Ertele

Gel terbiyesizleşelim
Ben 'aşığım' diyeyim
Sen 'param yeter' anla..
Biri birşey beğenmesin
Öbürü anahtarı alıp kapıyı kiltlesin.
Sen 'defol bana ne' de,
Ben 'gitme kal' anlayayım..
Ömrünün son deminde
Aşk kapıyı tekmeyle çalarken,
Ben 'aç' diye yalvarayım
Sen 'başka zaman gelsin' de..
Biri huzur derdinde yansın,
Öbürü cehennemde..!

Ayşenur Yazıcı

Eyvallah

O kadar dua ettim ki
İçimden taştı ışıklar
Öylesine yalvardım ki içten
Ağladı tüm ölü aşıklar.
Ne seni geri istedim yeniden
Ne son kez dokunmak boynuna
Tüm dualarım unutmak içindi
İncitme beni diye bir daha!
Buydu ki tek selamet,
Kabul edildi, yanmıyor içim artık,
Sen insan kesmeye devam et
Bana allahâısmarladık..

Ayşenur Yazıcı

Günahsız Uyanacak

Periler beyaz pullarını
meleklerin çocuk huylarını
döker gibi döktüler İstanbul'a...
soba başları bu gece
kızgın demir kokar artık
ateş rengi dolar odalar
radyo sesi divan eteklerinde
temizlenir uyurken insanlar

bu gece huzur rengi olur uykular
yoksulu zengini düş defterini açacak
ulvi bir ziyaretin aksi gibi kalbinde
beyazla yıkanıp arınacak!
.....öfkeli hayatın büyücüsü kar
.....kimbilir bir daha ne zaman yağar?
.....yarın tüm şehir günahsız uyanacak

Tarabya
06.ocak.2004
(04:14)

Ayşenur Yazıcı

Ha Kivi Ha Sen

Ha kivi, ha sen
Nasıl benzeşiyorsunuz
Bir bilsen!
Dokundukça tenim ürperir
Ekşi mi tatlı mı bilinmeyebilir
Yüreğin kamaşır
Ama için kanar rengine..
Ne kadar bitirmek istesen de
Ekşi seslenir tatlıya:
Yeter diye!

Ayşenur Yazıcı

Haberin yoktur Senin

adın karşında güzel, saf, narin
Üstelik yüreğini almışsın..
Avularına tuba ağaçları dikmiş
Buluttan döşekte uyur yanında
Aklına tozşeker bulaşmış,
Cismin cibinlik olmuş hayatına
Ruhu teninde kamaşmış...
l desen ölecek kadar
Sığınmış koluna...
Ne diye rsellersin?
Bir melek konmuşken omuzuna
Sen vefayı da bilmezsin..
Cefa ektirmeye ne drter seni?
Hangi akıl kiskanır karıncayı topraktan?
Tutuşturmak için serin günleri
Hangi insan katar sevgiye kin?
Aşk sokakta, uşmş, bedbin
Muhtemelen ahiret gününden de
Haberin yoktur senin...

Ayşenur Yazıcı

Hatalarımız Olacağız

Üvey bir bahar bekler bizi..
Sevgiyle gübrelenen toprak
Yemyeşil aşklar fıskırtacak
Yürekler avuçta mermi,
Akıl kuş olup uçacak...

Sen ben..eski deli ve divane
Kavga tozlarını serpip hüzne
Azad ettik bir tutkuyu mahkemelerden
Şen kafesinde, ben çölümde
Ölmeden sürünmeden
Usul usul unutacağız...

Önce çentikle tutulacak günler,
Zamandan yarabandı konulup,
Mutlu anılara bile keder,
..Ve siyah çerçeve konulacak...

Boğulmadan önceki son nefesteki su
Tıpkı haydutlar kesmiş gibi yolunu
Şaşkın ve isyankar yargılanacak haz
Ben 'zalim' diyeceğim sana
Şen 'kıymet bilmez' diyeceksin..bence
Öfke baharla gidip, gelince yaz
'Eskimiş hata' olacağız geçmişlerimizde

Terini kana kana içtiğimi unutacağım
Sen gözyaşı gölümünden aldığın yudumları...
Ne balkonda kış günü yapılan dans hatırlanacak
Ne sıcak, terli aşk boyunları
Zaman da alkol gibi
Aktıkça, geçeni umursatmayacak

Nasıl olsa bir kadın çeलेcek gönlünü bir gün
Benim gibi gülecek
Benim gibi yürüyecek evde...
Birşeyler anımsanacak
Belki saçları ıslakken ben gibi duracak
O da bölecek belki uykunu
Bir geceliğin yere düşüş şekli
Hatırlatacak kokumu
Her kadın bir 'ben' olacak
Bırakamayacaksın elimi hayat boyu!

Ayşenur Yazıcı

Hayat sürececek

Hayat, sensiz de
öyle ya da böyle sürececek işte
kalkıp işe gideceğim
sofralarım da olacak gecelerde
kaşığı, elim ağızıma götürecek
dönmemden sıkılacak döşek
gün ağaracak kırmızı gözlerimle
'dayanamam' dediğim herşeye
dayanacağım hayretle...
yılbaşı geceleri geçecek
tanışma yıdönümleri, ardından...
beni bıçakladığın günler.
inatla sevdiğimi hatırlatacak
filmlerde sevgililerin oturduğu sedirler

her otoyolda 'sen' olacaksın
her karşı yöndeki 'ben'
iki yabancı gibi geçeceğiz
gişelerden...

dedim ya, sürececek işte hayat
sen kimi uyutsan da koynunda
kimse yanında duramayacak
ben, ölmüş prensleri beklerken
ya da göğsündeki taşın 'kalbe' dönüşmesini
ya film kopacak
ya da saat duracak...
ömrüme bir seccade sererken
hatırlayacağım hep öldüren sözlerini
söyle, ölürsem eğer
unutur muyum ellerini?

Ayşenur Yazıcı

Hayatı Resetlemek

Herkesin hayatında bir kere "öksüz" kalması gerek. Herkesin en az bir kere aç kalması, en az bir kez soğuktan tiril tiril titremesi ve sığınacak yer bulamaması lazım... Her insanın mutlaka bir kez bir uzvunu kaybetmesi, toprağına ektiğinin "ne yaparsa yapsın" çürüyüp gitmesini seyretmesi lazım.

Çoğumuzun anlayabilmesi için, gözlerini bir müddet kaybedip birilerinin eline dokunmasına muhtaç kalarak yaşaması, sonra gözlerinin tekrar görmesi gerek. Birilerinin bizi, evimizi terk etmek zorunda bırakması, dağda taşa biçare şekilde dolanmamıza sebep olması gerek... Bu, bir kez olsun herkes tarafından zorunlu yaşanmalı!

Herkesin umutlarını mutlaka, hayatında bir kez olsun başkalarının çarçur etmesi lazım. Çıkmazın ve çaresizliğin, beyni buran kekremesi tadını herkes kaydetmeli

Belki o zaman, savaşımlara "olağan insan işi" yapar gibi atlamadan insanoğlu; başkalarının gözyaşlarını kendi gözpınarlarından akıtarak da ağlayabileceğini bilir! Belki, karanlıkta "el yordamıyla hayatını sürdürmenin" ne kadar hüznü verici ve insana yaraşmayan bir ceza olduğunu kavrayabilir... Kendi yüreğinde açılan mutsuzluk "oyukları" na; "farklı olan diğerinin" acılarıyla kompres yapmaktan vazgeçebilir.

Belki, tüm insanlığın kaderinin aynı toprakta bağlandığını, vicdanının varlığını keşfedebilir böylece! Hayatında en az bir kere, herkes, bir kurşun yarasıyla gözlerini göğe dikip ölümü beklemeli!

Beklemeli ki, başkalarının yaşamının da en az kendisinininkine kadar değerli olduğunu anlayabilsin!

Belki o zaman, tüm inançların Allah'ın peygamberleri tarafından getirildiğini, hepsinin cennetinin ve cehenneminin yürekte "aynı yeri" işaret ettiğini görebilir! .. Her insan hayatında bir kez olsun yaşamını bir başkasıyla değişebilmeli.

Değişebilmeli ki, nükleer yaraların, kanserin ya da korku içinde kaçarken ölümle buluşmanın; "ihtiyarlayarak ölmek"ten farkını anlayabilsin.

2005 yılını sabırla bekliyorum...insanlığa rahman kapısının açılmasını...

Avuçlarım göğe açık, yüreğimin her zerresinden ışık hüzmeleri çıktığını hissederek dua ediyorum.

Ediyorum ki, Adem ile Havva'nın çocukları artık birbirini öldürmesin... öldürmesin ne olur!

Hayatın "RESET" düğmesi yok!

(Ayşenur Yazıcı'nın Ekmek Arası Hayat isimli kitabından bir bölümdür)

Ayşenur Yazıcı

Hayret...

Hayat durmadan ders verir
Bedeller paket paket..
Kimi bir kaşık sevgi için yalvarır,
Kimi sevgini suratına tükürür..Hayret!

Ayşenur Yazıcı

Hep Kırdılar

Sigaramı üflemeyeceğim işte boğaza doğru
Duman içimde kalsın...
Ağır yürürken çiçekli yolda
Laf olsun diye yeşillikleri de yolmayacağım.

Arkamdan, 'Bir şeye yaramaz' diyen
Yusuf'u bile seveceğim... Söz!
İspanak diye tutturmayacağım Ağustos'ta hamile!
Çocuğuma da yalan söylemeyeceğim artık
Savaş hakkında bir şey sorduğunda...
Dul denince başımı eğeceğim
Yakışanı giymem.... Size söz!
Gözlerim güzel bakmasın diye,
Hep yere bakacağım otobüste...
Sonra efendime söyleyeyim...
Doğru düşünsem bile susacağım.
Vallahi mini giymem moda olursa!
Sinemaya da gitmem yalnız, canım çekse de...
Hiç bir şeyden şikayet etmeyeceğim yemin ederim!
Tek bir arkadaşım bile olmayacak... Dulum ya!
Kendi kendime pişti oynayacağım
Dedikoducular kahrolacak.
İş yerimde yoluma taş koyacaklar,
Görmezlikten geleceğim...
Başkalarının metresi olamadım diye
Beni kovamayacaklar... direneceğim...

Bir gün diplomamı koltuğuma alıp, kalkıp gideceğim,
Lakin dulluluğumu unutmam gerek '

1989

Ayşenur Yazıcı

Hepimiz ölü bir yıldızız

Ten tenden ayrılır, sizler can, hayıflanırız
Kim demişse yalan demiş, yaşanabilir de aşksız
İçinden eksileni kendin ile tamamla,
Kader değil aslında, biziz gerçek insafsız

Ne dilersen o seni bulur, var olmalı katıksız
Yaşanan bir surettir, bizim yarattığımız
Koşuşturma bitti, dönüp bir bak aynaya
Biz ışığı hala parlayan, gerçek ölü yıldızız

Hayata 'ruh ikizimiz' için boşuna yalvarırız
Kendi ışığıyla görünür karanlıkta her yıldız
Boşluk, bunu farkedelim diye konmuş uzaya
Aslında hepimiz ebediyen yalnızız

23 Nisan 2003
01: 45

Ayşenur Yazıcı

Hocaya Selam Söyle

Hey..!
Eski kadın...
Yedi yıl önce terkettiğin adam
Yine yalnız kaldı
Gözün aydın! !

Ayşenur Yazıcı

Irmaktan su çalar gibi

' Sev beni ' diye bağıırken
dört yapraklı bir yoncaydım ben
doğuştan şansım, kendimden...

yanımdan tanklar geçti
zelzeleler toprağımda gerinirken
bir demir asadan öğrendim büyümeyi
ezilmeden....

marangozluğu kasaplar
terziliği hamallar
sevgiyi bir CELLAT öğretti
ders vermeden....

bir zalim sesimi kesti de
dut yaprakları yedirdiler
konuşabilmem için yeniden!

şimdi yeşilime değer bir el
irmaktan gece su çalar gibi
serin ve tehlikeli...
yapraklarım taşan sevgine kanar
tankları bile düşünmeden....

24.08.2003
pazar
(11:30)

Ayşenur Yazıcı

İki kez

Düşmanım değilsin
ama yandığım hiç değil
hayat içine sinsin
benimkinde düz yok!
herşey aşağıya..
...Ah, bu meyil....

Kaç kez kaderi ortadan böldüm
kalbine selam yolladım
tüm ermişlerden dilenip
varman için 67'ine..
kaç kazana ömrümden ekledim
sadece ' yaşa ' diye bekledim
ışıkla dua yazdı bu dil
...Ah, bu meyil...

Geçti kara bulut artık
bak, yaşamın kapısı aralık!
üstüne 37 gün koy günün
ilacını sadece tüpte değil
gökyüzünde de ara...
kabrim benim yaşarken yeşil..
...Ah, bu meyil...

Varmak için sevdaya
cüzdanını bir dilenciye
kalbini bir fahişeye vermesini de bil
gerideki herşeyi sil.!
...Ah, bu meyil...

Öylesine yürektendi ki
önüne konulan sözler
ayakkabını üstünde temizlemene
bilmem ki kader ne der!
kaldırıldı yasaklı kolyeler
gönül nikahlı sahte günler
unutmak değil, hüsrana hiç değil...
...Ah, bu meyil...!

17.Kasım.2003
Beyoğlu
(18:10)

Ayşenur Yazıcı

İnatsa İnat!

İnatsa inat!
Bunu anladım anlamasına
..ve büktüm boynumu
bir daha beraber olamayacağımıza ama...
Günlerdir karnımda içimi kazan o cüceleri
Kim bıraktı?
Kalbimi bir kemirgen minik parçalarla koparıyor.
..Ya gözlerimi kim yaktı?
Dalmak nafi!
Kayalara saplanmış o gemiden
Artık ne kayık olur, ne bir sal!
Uyumak ne mümkün.
Yaşadıklarım yalan..
..bir masal..
Ne sevgiler olmuş,
Ne huzur takılmış nihayet ağlara
Ölü denizyıldızı dolu
..Tüm kumsal..
Deniz kızları can çekişiyor,
Tüm hayallerimiz kucaklarında
Sihirli değnek nerede?
Ya biz unutmuşuz
Ya da bir ders kalmış gizli bir kitapta!
Sevgi anlayıştır yazıyordu
Ben hatırladım galiba..
Darısı senin başına

Ayşenur Yazıcı

İnsafı Hüzünlerde....

Saat subatı çaldı..
Akrep cumada, yelkovan 17 de..
Gözlerim çırpınan ruhumu
Uykudan güne attığında
...ve ben sırtım, gecenin çarsafında
Gökyüzüne serilir gibi yattığımda
İnsafını hüzünlerde saklayan bir peri
Seni attı koynuma

Dur dedim, dinlemedi.!
Çünkü dedim yasaklıyım
Çünkü dedim dayanamam
Ellerimi başımda kilitlerim
Yakma sakın, inlerim..
Mahzenlerde inler,
Ölümlerde dinlenirim.

Çünkü dedim
Ö düşünce aklıma
İçimde bir ocak yakılıyor
bir erimiş kurşun dökülüyor boynuma
sızım sızım bir dere akıyor
biriktirdiğim tüm yaşanmışlıklarına

atma...
atma beni hüzünlere korkarım..!
içimdeki kurumuş taveleri
kaynağımı tıkaş selleri
tek bir yaprağı sürüklesin diye
sonsuz için saklarım

güzel bir söz düşer kulağıma
serçeler gibi kanarım
sonra yine ağlarım
İstirap yaldızı bulaşır üstüme
bunu nasıl saklarım?
... bunu nasıl aklarım?

İnsafı hüzünlerde bir aşk
Koyma koynuma
Korkarım...

En eski kalenin
İLK yıkılmış burcuna
Aşkını harç edip yine kurarlar
Arasında meleklerin kanatlarında kahır
Bir kaya tutuşur, yanar,
... Ne kale, ne dağ kalır...

Aysenur Yazıcı

17 ocak 2004
tarabya

Ayşenur Yazıcı

İnsan için

İnsanları ağırlamak için
neler hazırlamıştım gönlümde
tahtından bahçesine dek
bir şehir kurmuştum
yüreğimin en temiz yerine
kumsallarıyla, sokaklarıyla

ama insanlar
en masum yerine sokakların
ve cami önlerine
acı ve yalan bıraktılar..

kalbimin en ücra köşesinde
şimdi bu şehri kirleten
insanları gömdüğüm
bir de mezarlık var

Ayşenur Yazıcı

İpe Un Sersem

Aklım sersem
günüm sersem
işe gidip gelişim sersem sersem
boş bakıyor
boş dolanıyorum
ruhum çırpınıyor içerssem...

gezişlerim sersem
deyişlerim sersem
uyuyup kalkışım sersem sersem
'hiç'i araniyor
'hiç'le dolanıyorum
ağlama tutuyor gülersem...

üstüm sersem
başım sersem
geçmişini anışım sersem sersem
kendi kulağımı çekip
zincire vuracağım beni
bir daha böyle seversem...!

29.06.2003
(02:25)

Ayşenur Yazıcı

İşin Yaşamaktır Senin

Ne kadar yarık olursa tabanında,
Ve ne kadar çakıl sıkışmışsa yarana,
O kadar öğrenmişsindir yaşamayı.

Çömezliklerine dikiş atan her acı,
Bir basamak yukarı taşır hayatını.
Harcadığın her günün ödülüdür
Kocaman iri bir elmas
Ruhuna gömülüdür, görünmez...

Tam yaşamanın ustası olduğunda
Çan çalar, vakit gelir
İşte bunun için sorulmaz,
'Ölüm' herkes için erkendir,
Ölüm kimseye yakışmaz...

Ayşenur Yazıcı

Kabul

Işıkları söndürdüler...!
Sen bir kadını elinden tutup
Yeryüzünün en uzun merdivenini çıktın!

Gözlerim oyuklarına çekildi
Kalaşnikofu boşalttı sol göğsüme biri
..kanlar dere oldu..
Nasılsa ölmedim!

'Senin değil ki' dedi yüreğim
'Lahitlerin arasına kaçman neden? '
Bir melek 'sus' dedi 'kabullen'...
..Kabullendim...

Gözlerime bunun için şişler soktum,
Kulağımın sağır olması bundan!
Tut elini kadının, sıkıca tut! ...
Hatta omzundaki başa sen de yaslan.
Bir yudum al kadehinden,
Bir nefes sigarandan...
Mutlu olsun sırtlan göğsünde,
Sana ne ağlıyorsa uzakta bir aslan? ...

(Saat 06: 10)

Ayşenur Yazıcı

Kaç Mezar Eşeledim Ben

-Emin Akdamar'a sevgiyle...-

Bilir misin?
ne çok mezarlık eşeledim yüreğimde
her acı benim benim oldu
kendimi astım ayazlarda,
...okuduğum her hikayede

cinayetlerin bıçağı saplandı
tam şurama... ikiye yararak
kanın tadını bildim önce...
sonra iki aşık kavuştu
ağladım saklanarak

tüm sevgililerimi ve sevgisizlerimi
tek bir sahnede seyrettim ben
perde ardında katlettiler aşkımı
kanı sızdı kulislerden
bana hiç replik verilmedi
susarak indim sahneden...

sığlarda güzel olmaktan utandım
bilge olayım istedim yelken bezinden
küflü film şeritlerinde bir kadındım
örselenmiş bir aşk kaydı elimden
bunun için yorgunluğum..
..ve vazgeçişim kendimden..

Ayşenur Yazıcı

Kafese koyma sevdiklerini

kaderi biçmişler çizgili bir kumaştan
sen, enine çizgili giymişsin...
benimkiyse ' boyuna çizgili' taa baştan

kavuşmuşuz bir şubat akşamı
sarılmış, karışmışız aşktan
kafes kafes olmuş herşeyimiz
Hatta 'kafesi' sevgimize giymişiz...

batırdığın çizgiler kafes kafes kanarlar
sevgin cendere..idam özgürlük umar mı?
mahşere geldiğinde sana da sorarlar:
dünyada ağlatmadığın kimse var mı?

17.07.03
(02:30)

Ayşenur Yazıcı

Kalkıyorum Artık

Ellerimi koyuyorum bugün yere
..Ve itiyorum toprağı tüm gücümle
Ayaklarım tutar sanarak..
Yere kapaklanıyorum yine.

Buzdan yokuşlar çıktım bugüne dek,
Kah kayarak, kah emekleyerek
Kalkıyorum artık,
Topraktan yukarıda başım.
...Ama sendeleyerek..

31.Ekim 1982

Ayşenur Yazıcı

Kanmadım

Bugün, senin tenine değen suların
Sen olmadan dolaştığı bir koyda yıkandım.
Tuzlu su yıkadı yaramı,
Bu kez ağlamadım.
Biri sanki sana benzedi,
İçimde bir kaya kuma dönüştü.
Birden yüzünü unuttuğumu hatırladım.
Yeni bir gecelik vardı
Senin içindi, kendime giydim.
Hiç binmediğimiz bir tekneyle,
Hiç gitmeyeceğimiz bir koya gittim.
Umulmadık bir anda aramadın beni
..beni özlemedin..
Senden daha çok sevdi bir kedi beni,
Başımı okşadı, mırıldandım!
Hiç yapmadığımız bir şey oldu.
Sen aşka inandın!
Kırdığın bir dal yerine yapıştı,
Kurduğun hikayeye kandın...
Hiç barışmadık, tanışmadık
Ömrümden hiç çalmadın...
Marttan temmuza atladı aylar
Ben hiç aldanmadım.
Yanmadım..
Sanmadım..
Kanmadım...
Farzet, hayatında hiç olmadım

Ayşenur Yazıcı

Kara bebek

Parmağımda siyah tüyelerinden
siyah bir izin sesi...
sen bu sabah gittiğinden beri
...bağırır bağırır...

küçüğüm,
İstanbul'da bir sis, bir sis...!
bir şeyler cesedini örtüyor
son nefesini verdiği uzaklarda
bebek ölümlerinin gülüşleri
geziyor,eriyor küçüğüm...
boğazımda gözlerin bir düğüm,
göğsüme sokulan masum başın
ağlarken tek gördüğüm

yaşamın en mahzun sevgisi
ömrüne karışmak mı? Hâşâ!

ama nasıl katlanacağım sensiz
bu ölümcül telâşa?

bugün sigaram filtresiz,
suyum acı
göğsümde bir fay kırık...

ayağını bastığın tüm evde
süt dişlerinden birinin izi...
...küçüğüm...
geçmeyen saatlerdeyim
açık denizlerde
çapam kırık...
...kolum kesik...
birbirine dolanmış 'ağ'larım...
cennette buluşuruz dilerim
seni unutmayacağım.
...unutmayacağım...
kara kızım
...kara sızım...

***Yeryüzündeki tüm bebeler savunmasızdır..İster insan ister hayvan..Bebekler
ölmesin,ne olur ölmesin...

03.11.04
Levent
(16:45)

Ayşenur Yazıcı

Karşıyaka'da Gece

Binlerce metre kumaş sermiş ay
..Deniz üstünde herşey yıldız...
Rüzgar dalgalandırıyor ilmeklerini
Bense garip kız..
Körfezde yalnız

06.Haziran 1983

Ayşenur Yazıcı

Kastın

Aslında hayataydı kastın...
durdun durdun
..beni astın...

05.02.03

Ayşenur Yazıcı

Ayşenur Yazıcı

Kehanetim Var

Ne kadar inkar ettiysem
o kadar içimde olduğunu farkettim
bunun için sevgilim
dün kendimi terkettim..

Bırakmayı da öğrenmeliydim
yaralarımı itinayla saklayan 'ben'
bunun için sevgilim
kendimi öldürüşüm: erkenden...

toprağa gömüldü bir yıldız
yeni bir kadın yaratacağım küllerimden
sen dehlizlerinde simsiyahken, yalnız
deli gibi sevilleceğim ben

Yaşadıklarım bir namlu ucunda
barut ve mermi hiç bu kadar sevilmedi
ben yeniden dirileceğim ama..
senin ölüşün ebedi...

10 Haziran 2003

(00:45)

Ayşenur Yazıcı

Kendime Bölerdin

Bir kez daha uyusaydım sol kolunun üstünde
..Hani, barışmış olsaydık..
Ya da birbirimizi kırmamış, incitmemiş.
Ayrılamazdım senden.
İyi ki açmamışsın yüreğini bir kol sıcaklığında
Dayanamaz, kanardım!
Sonra beni bir daha acıtıp bölerdin.
..İyi ki gelmedin..

Seni son giydiklerinle hatırlayıp
Son söylediklerinle kanayacağım..
İşte böyle!
Her şeyi ters anlaman niye?
'Ayşe'yi 'eşya' anladığın,
Ağacı da kuru bir dal sandın..

Ağlarım, geçer..
Ağlarım susarım geçer...

Biz hiç kar seyredeemedik.
Hiç albümümüz olmadı
..fotoğraflarımız..

Evimizde çocuk mırımları da olmadı
İkimiz özlemle, uzakta hiç ağlamadık

Söyleyemediklerimizle,
Yüreğimizi daralttık.
Anılarımızın tamamı
..baharın üç ayına sıkıştı..

Şimdi kırgınlıkları
Ömrün kalanına dağıttık!
İyi ki gelmedin, kanar dönerdim.

Beni yeniden kendime bölerdin..

(saat 01: 50)

Ayşenur Yazıcı

Kerem'ime...

Ben anayım, özünüm...
Ben, ömrünü katık yapıp
Bitmeyen sevgisine
Gözünün aradığı anda
Yanında gördüğünüm.

Ben, orduyum, bölüğüm...
Ben, yüreğinde yüce derman
'ANA' dediğinde çözülecek olan
O, koskocaman kördüğümüm.

Ben, sabırım, tahammülüm...
Ben, avuçlarında sonsuz şevkat
Küçük çehreni sıvazlayan
- Ruhum üzerinde örtü -
'ANA' denen ölümlüyüm.

Ayşenur Yazıcı

Kınanmaz

Sedefli, küçük bir çakıltası gibi
Dolunayda denize düştü aklım
Halka halka dibe iniyorum
Artık ben bir meczubum!

Her şey çok kolay artık
Gururdan azad oluyorum.
Ayıp değil kınanmaz,
Bir delinin yaptıkları için,
Kimse sitem etmez, kırılmaz...

Rahat rahat odana gelebilirim
Gece sabaha kavuşurken,
Yüzünü öpüp, dokunabilirim.
Alnımı koluna sürebilirim sen uyurken..

Senden önce havaalanına varıp,
Oraya varmanı bekleyebilirim...
Kalbim çok sızladığında,
Sokağa çıkıp, avaz avaz ağlayabilirim artık!

Gece bekçisini durdurup,
Bugün ne giydiğini sorabilirim.
Hatta rakı masanda görünmez olup,
Altıncı kadehini kırabilirim..

Burnumu nefesine dayayıp,
İçime çekerim derin derin.
Kolunun altına başımı sokuşturup,
'Sev beni' diye tutturabilirim.

Ellerinin heykelini yapıp
Başucuma koymama kim ne diyebilir ki?
Çılgınlığa takılan 'hoşgörü' kılıfı değil mi delilik?
Artık hayatının başına gidip
Seni anlaşılmasız yapanlara
Yumruk atabilirim!
İçindeki aslanın etrafındaki kafesin
Parmaklıklarını kesebilirim...

Taksim meydanında gitarımı alıp,
Acıklı aşk şarkıları söyleyerek,
Taşların üstünde uyuyabilirim
Üç paket sigarayı ucuca içip,
Kanser olmak için yalvarabilirim...

Beni deli eden aksi ruhunu yakıp,,
Mumyanı koynumda saklayabilirim.
Aşkına hakim olabilmek için
Ruhuna ölüm büyülerini yapan,
Seni, sen olmaktan çıkararak
O iki kadını bulup

Çarmıha gerebilirim!

Deli değil miyim nasılsa artık?
Eşyalarımı toplayıp,
Kiralık bir fahişe gibi, evden
Hayatımın geri kalanını,
Sen hiç olmamışsın gibi evvelden
Yaşayabilirim!
Beni arayabilirsin bir gün İzmir'liden sıkıldığında...
Ama biliyorsun artık deliyim
Hiç, ama hiç
Dönmeyeceğim.

18.08.02 (saat 17: 30)

Ayşenur Yazıcı

Kırmızı uykular-

President rumuzlu arkadaşım Bülent'in bana armağanı olan bu şiiri,şiirlerim arasına koymama izin verdiği için yürekten saygı ve teşekkürlerimle..
Hayat seni hiç üzmesin sevgili Bülent..Çocuğun ve eşinle hep ama hep mutlu ol...

Kaç kere yeniden doğup
sıfırdan başladın hayata!
Yirmi! yoksa otuz mu!
Her başlangıç,
yıkılıp tekrar inşa ettiğin bina mıydı?

Neleri yaşadın ömründe parantez içinde..!
Kimlere hayat verdin,
Kaç gönülde kendini bulup bulup kaybettin
ve kimleri sevdin sevgini hak etmeyen;
sen olduğun için sevildiğin kimler..

Hangi uykularda uyudun
zoraki uyanmak zorunda kaldığın..
Hangi yağmurlarda ıslandın,
bir türlü kurunamadığın..

Daha bulamamışken bile kaybettiğin
kimler üzdü seni..
Dert yandığın seni anlayan mı,
vazgeçemediğin dostun mu..
herşeye rağmen küsmediğin hayat
seni hak ediyor mu..

Bebekleri düşün;
beyaz uykularda pembe rüyalarla büyüyen,
yaşadıkça, ömrünün zor
ve bencil yanlarıyla savaşıyor
ve yangın alevi umutları yeşermek bilmeyen..

Şimdi sen, hangi yangınlardan,
hangi depremlerden kopup da geldin..
Kendinle kavga ettiğinde kaç parçaya bölündün,
sonra barışıp birleştirdiğin bütünlüğünün
kıymetini bildin mi..

Seni yanıltan aşkları bitirdiğin yürekler nerde!
Her yanılişın bir uyanış oldu senin için..
Yine dalıyor musun keder kokulu kırmızı uykulara?
Oysa hiç uyuyamıyorsun bile.
Yastığın dost, ama uykun değil..

Artık söylediğin her söz bir şiir;
yazdıkların hayatın kendisi..
Hiçbir vicdan çalamasın artık,
aşkla besleyip tüketmediğin umutlarını..

Bebekler büyür er geç;
ama dünya gençten gencedir Prenses
Hep böyle genç,
hep böyle uyanık kal..
Kırmızı uykularda Uyuyan Kurbağa Prenses...
20.04.2004
Bülent

Ayşenur Yazıcı

Kimse ölmezmiş...

Kimse aşktan ölmezmiş..
ondan yarısı 'kör',
yarısı 'sağır' dır AŞIKLARIN..

hicranı yürek kilitlermiş
ondan bir yanı 'kara',
bir yanı 'yaldız' dır hiçkırıkların...

sızidan yakınan yalan söylermiş
ondan bir satırı 'hasret '
bir satırı 'şir' dir ayrılıkların...

Ayşenur Yazıcı

Korkutacağım

Çeşme'ye gömün beni.
Gerenceli gün olsun amma..
Kapı altından tüm evlerin
İnce sahil kumu girmiş olmalı
...fırtınada.
Oğlumun minik taban izlerinin
Hala durduğu çamurlu yollardan
Tek başına yürüsün tabut! ..
...Ve gök yeşil..
...Ve deniz yeşil..
...Ve son mangal sıcak iken...
Bir erkeğin bir kadını
Asla terk etmeyeceği yeminini almadan
Suya bırakmayın küllerimi.
Yoksa,
Eğer öbür taraftan
Bir yol varsa
Gelip bulurum tüm aşıkları!
Yemin ediyorum
Söndürüp ışıkları...
Bir bir korkuturum!

Ayşenur Yazıcı

Kurbağa Prensese

Kurbağa prensese doğdum
Kimsenin gelip geğmediği bir su üstünde
Kimse yüreğimden öpmedi
Kurbağa kaldım!
Topu nehre kaçan çocuğa
Şartsız verdim topunu
Şaraysız kaldım!

Kış gelmeden buz tuttu nehir
Dans ettim kaygı uzak gibi..
Başkalarının ayaklarıyla kaydım,
İnsan dudaklarıyla gülümsedim,
Kimse öpmedi yüreğimden
Kurbağa kaldım...

Ayşenur Yazıcı

Kutlu Olsun

Artık endişelenecek bir şey yok
Günün rahat, hayatın rahat
İşte artık itiraf ediyorum
Bende idi bütün kabahat
Sen huzursuz musun, bir derdin mi var?
Herşey senin mutluluğuna kodlandı
Güneş sana doğduruldu gecelerde
Ebediyet sana adandı
Sen istedin diye susuz bırakıldı melekler
Sırf senin için körler dilsiz de bırakıldı
Sen istedin diye savaşa çıktı tüm askerler
Sadece mutlu ol diye kuraklıkta kuyular kapandı
Ben nasıl çiçek açardım kimse sormadı!
Bir evliya sabrı, bir kuru aşk düştü payıma
Ne bayram ne yılbaşı göğsümde kutlandı
Eskimiş kadınlar karanlıkta ekmek batırdı kanıma
Kendim evrende koskoca bir yıldızken,
Dünya sen oldun, ben ay, etrafında döndüm...
İşte gördüğün gibi sevgisiz sevgilim
Ben sevgililer gününde öldürüldüm

Ayşenur Yazıcı

Lösemili Çocuklara

'Yeryüzü meleği' diyor annem bana
Kanatlarım incecik, kırılğan..
Çırparken yoruluyorum
Bütün gün köşemde oturuşum işte bundan!

Sabahların yaşam kokan havasını odama almak
Pencereyi açmak yasak..
Yasak koşmak, ağlamak, koklamak..
Üzölmek yasak!

Şekerlemeler dilimde erimez,
Gözümde kalır benim
Bedenim denizi özler..vazgeçerim
Karlara bulanmak isterim,
Bulutları, sırtım çimende seyretmek..Yasak..
Şarkı söylerim
Kendi kendine çırpar ellerim
Kimseye darılmaz,
Gözüme bir çiçek hapseder..
Günlerce onu seyrederim...

Yunuslar avcumdaki suda oynar
Tenimde ıslak kalmış terim..Yasak!
Gemiler hep uzak geçer bana
Ömür nedir ki? ..anlamaz gülümserim.
'Yeryüzü meleği' diyor annem bana
Kanatlarım incecik, kırılğan...

Yaşamın ne olduğunu anlamayışım..
..İşte bundan..!

25.05.1999
(12.30)

Ayşenur Yazıcı

Lütfen

"Aşk" denilen,
İki bulut arası gerilmiş ip üzerinde
"gözlerin kapalı yürü" dedin
Bulutlara varsam, aşkın son günü
Söylemedin ama ben bildim
Ürkerek çırpınır kalbim
İlk kez bu yürüyüş
Nereden bilebilirim?
Bulutlara varmaktan değildir korkum!
Ama düşebilirim...

Karşıya geçene kadar
Elimi bırakma lütfen...

Ayşenur Yazıcı

Meczip

Biz hiç ayrılmadık ki
herşey bir şakaydı
bir film arası gibi
nefes alıp, böldük öyküyü
eteklerim zil çalarak
geçiyorum yine köprüyü

kıyıyı sen açıyorsun dışarıda kar,
Beykoz'un tüm martıları
sarılmamıza bağıyorlar
gün girdap olup
gecemize karışıyor
senin için sürme çekip
tütünüme kahkaha sarıyorum
Şarkıları elbise yapıp
bedenimize sarıyoruz yine
Bogaz ' ben buradayım ' diye bağıırken
gözlerim çivili kalıyor ellerine..

biz hiç ayrılmadık ki
herşey bir şakaydı
gecenin içinden
sadece bir yıldız kaydı
hop etti yüreğimiz
kimimiz geçene ağıladı..
geleceğe ağıladı kimi...
...dellenmelerin hepsi
bir mezar toprağında kaldı

Ayşenur Yazıcı

Milattan önce 1500 İdi

Milattan önce bin beş yüzdü..
Temmuz diyorlar şimdi,
O zamanlar adı 'acı güz'dü
Denizler uçtu,
Rüzgar katılaştı kaya oldu
Aşk için şiir yazdı ilk kez bir kadın
Canlı her şey öksüzdü...
Ateş oldu bir tutam sitem
Haçeri sapından tuttu sızılar.
..uyu uyuyabilirsen!

Sonra ince ince küllerini soludu yürek.
Bir yaz kuma gömüldü,
Dizlerinde kerpeten..bükülerek..

Milattan önce iki bin beşyüzdü.
Zamanı bir topluiğneyle tutturdu kadın,
İlerledikçe can, sıyrılıp kanadı.
Vakti belirsizdi miadın

Aşk solungaçları kırmızı,
Aşk pulları sıyrılmış,
Aşk kılçıkları tenine batmış kıyıya vurdu!

Sahte yıldızlara 'suç' anlatıldı,
Dinledikçe döküldüler gökyüzünden.
'Sebep' uçurumlarda kayaları kanattı.
Gönül, haraç mezat satıldı mezarlıkta..
Yüzbin sayfa mektup yazıldı, yollanmadı!

Yılları gömmek için çukurlar kazıldı,
İçine kör aşk yuvarlanıp,
Camları kırarak bağırıldı.
..duyan olmadı..duyan olmadı..

Milattan önce üç bin beşyüzdü
Çarenin kanatlarını kopardı kadın
Geceyi bir kutuya kilitleyip,
Adını darağacına astı!
Gelmeyen bir buluta küstü..

Bir başka kadın sevindi! ..
Yüreğindeki yumurtadan bir civciv ses verdi.
Bir çocuk, günler sonra uyuyabildi nihayet.

Milattan sonra iki bin ikiydi.
Bir karadelikten çıkardı ucunu aşk
..ürkek, kırılğan, korkarak...
Bir erkek sözlerini bir bıçağa yazdı,
Tepelere sapladı çıplak, yalınayak!
Darağacında bir kadın sallandı
..aşka..inancını..bırakarak..

Ayşenur Yazıcı

Ne gam , ne keder

Ellerin dizime değer
bir tren geçer parmaklarından

gözlerin değer gözlerime
bir kelebek suya düşer..

bahar tellenir,
aslıma astar olur
yoluma bir durak!

omuzuma değer yanağın
bir kırlangıç kanadını ırmağa sürter...
iki kere iki yirmisekiz eder
ne gam kalır ne keder.

05.02.03
(19:10)

Ayşenur Yazıcı

Ne Senle Ne Sensiz

Seni yazmadan bir gün geçirdiğim için
Utanarak bugün kalemi tutuyor elim.
Biliyor musun hayat nasılsa sürüyor işte!
Nasıl oluyorsa yemek yiyebiliyorum.
Nasıl oluyor da vücuduma kan yürüyor..

Öyle olması gerektiği için yıkanıyorum,
Kahve fincanını dudığıma götürmem alışkanlıktan
Bir taraftan ömür geçiyor,
Unutmak istiyorum olmuyor, öbür taraftan

Ah biri açsa tabutumu
Gün gelse içeri tekrar ısıtaraktan
Çürümeden etlerim dirilsem yeniden
Başlasam yeniden sen olmasan.
Ne acı olsa ne aşk!
Ne hayat gaillesi için bu koşuşturma
Ne de uçaklar!
İstanbul-Çeşme arası yasak olsa
Darbe yapsa biri ayrılıklara
Cezası unutmak olmasa
Başlasak yeniden..
Sen olmasan...
Ben olmasam...

(saat 02: 27)

Ayşenur Yazıcı

Neden Tutuşuyor Sanıyordunuz?

Orada bir yerlerde
Benim gibi
Sizin gibi
Tek tuşlu bir piyanoda
Aşk şarkısı çalmaya çalışan
Binlerce kişi var biliyorum.
Ağlama nöbetlerini
Birbirinden devralan bunca insan!

Yeryüzü ırmakları
Nasıl oluşuyor sanıyordunuz?
Siz aşıkken nasıl ağlıyordunuz?

Uzarlarda ya da yakında
Bir yerlerde
Benim gibi
Sizin gibi
Yüreğinden ayrıkotları yolan
Damarlarında karabiberler
Binlerce kişi var biliyorum
Sızıyı çaresizlikle dilimleyen bunca insan!

Yeryüzü ormanları
Neden tutuşuyor sanıyordunuz?
Siz aşıkken nasıl alev alıyordunuz?

Orada burada, her yerde
Benim gibi
Sizin gibi
Aşk kayasını sırtına almış
Ayrılıkla lm eş tutan
Yüzlerce kişi var biliyorum.
Yaşami darağacına asan bunca insan!

Yeryüzü depremleri
Nasıl oluyor sanıyordunuz?
Siz aşıkken nasıl ayrılıyordunuz? ...

Ayşenur Yazıcı

Neredesin?

Sana akıyorum..

Aklımın yapraklarını döke döke

Yüreğimden ayırkotlarını yola yola

Bakış kırıntılarımı serperek hayata

Sana akıyorum...

Çalıntı günler arayarak geçmişten

Satılık ömür saatleri dilenerek

..ve gitgide sana eklenerek

yağmurlarda gönül duvarlarımı yıkayarak

seni arıyorum..

Ey aşkım!

Hangi şehrin, hangi sokağında dolanıyorsun?

...Ve ne zaman karşılaşacağız seninle

Sen ısırgan otları dolamış ellerine

Taş ellere dokunurken,

Ben, küslükleri çıkınlarımda biriktirmiş

Bir uçurum kenarında soluklanırken,

Birbirimizi bulacakken, tam o an..!

...yoksa geçip gittin mi yanımdan?

Daha ne kadar yastığımın öbür ucu kokunu,

Yüreğim tanımadığı yüreğini

Kalan ömür, yara açmış tenini

Kış sabahı mahmurluğunda bekleyecek?

De ki bana 'mucize' denen şey aslında

Bir sebep...

Ben hangi kadının koynunda
Sen hangi adamın omzunda
Avuç içlerimizi avutarak iç çekeceğiz

Daha ne kadar,
Birbirimize yüzyıllardır dokunurken köklerimiz
Yüzlerimizi bile bilmeden
Usulca buluşacak gövdelerimiz
...ve nerede..ve ne zaman
Bana geceyi anlatacaksın?
Toz olabilmeyi öğreteceksin
Benimle fısıldayarak konuşarak...
...Söyle şimdi neredesin? kimsin?

Nerede teğetlerimiz kırılacak,
Tüm doğanın kurgusuna inat..
Kaya kenarında bir fidan çıkıp
Denize doğru uzanacak...

Ah! o kalp kemirgeni aşkla
Nasıl da sefere çıkar insan yürekleri
İlk kez emekler gibi..
İlk kez bir insanın gözünde yosun tutar gibi
Kimsesizliklerimize kına yakar gibi...
Köşeleri olmayan bir kare misali
Bir gün, bir yerde kesişeceğiz
Değil mi?

İlk tuttuğunda ellerimi –eğer tutarsan-
Bana boşluğu anlat e mi?
Gözyaşım bir deniz taşı olup
Yanağımdan sekerek, boynuna gömülsün
Ardından bir sonsuz görünsün...
..ve dile, o anda ufukta bir hasret çürüsün..

İçimizde biriktirdiğimiz tüm göller
Üşenmeyip aksın..
Bir baykuş, başını çevirip baksın!
Nasıl isimlenirmiş mutluluklar
Gözlerini kaldırıp herkes o an
İçine denizi doldursun...
"Sahi önceden de var mıydı bulutlar"
Diye bir şarkı çalınsın...

En yakın kıyılarda in lütfen
Ey aşk tut onu elinden
Sürükle getir, zamanın tüm saniyelerini
Bu akşam bir yerde
Yüreğimiz tuz buz olsun aniden...
Benim durağımda çakışsın hayatlarımız
Sen "son treni" kaçırmışken...

11.01.2004
Tarabya
(07.20)

***Şair bir kadın olsa da şiir, bir erkek tarafından arayış dile gitiriliyormuş gibi kurgulamıştır.

Ayşenur Yazıcı

Neron'a...

Yangınlardan çıkar şiirler
Yangınlar da hoyrat sevgililerden
Meleklerle dokunanlar bilirler
Alaz çıkmaz dellenmemiş yürekten

Sana dokunmamın cezası: gözlerim ıslaktı
Yokluğun ırmak gibi, istemem artık ellerini
Neron Roma'yı şiir yazmak için yaktı
Bense, seni yazmak için kendimi...

Ayşenur Yazıcı

Niye Melahat?

Kirpiklerin kulakta olmamasının bir nedeni var
Parmakların dirsekte olmamasının da...
Ağladığında, göz yaşı topuğundan çıkmaz!
Kahkaha atmak için
Ayağa kalkman gerekmediği gibi...
Havucunun arkasından deli gibi koşarken
İşimin en güzel deminde,
Bunca kör parmağım gözüne arasında,
Kurdele ağızlı solgun Melahat'in
Ne işi var benim yerimde?

Ayşenur Yazıcı

Post bulmalı

Öfkemi bir ipeğe sarmalıyım....
talihe çatmamam
dostuma küsmemem için
sevgime post bulmalıyım

ellerine aşık olduğumu
söylemek için sevdiğime
şubatın 14'ünü de beklememem gerek!
bu sabah,
çay demlikte
' bugün pazar ' diye bağırırken
itiraf etmeliyim

27.06.02
(18:45)
Çengelköy

Ayşenur Yazıcı

Pudra Çekerim

Pembe bir lokumun içindeki fındık,
Gitmeden önce, uzatılan mrmdn sen
AŞık olduk, pudra Őekerine bulandık
Genzimize kaçırdık ne olduğunu bilmeden...

Ayşenur Yazıcı

Regaip

Bu gece,
gözlerini hûşu ile kapayıp,
yüreğinden göğe
kendî sırat ipini çekme
zamanıdır...

bak Süleymaniye'den
ve tüm şehr-i İstanbul'dan
mırıl mırıl yükselen dualar
nasıl da geceyi kollarında
sallıyor
yıldızlara çarpıp dağılarak...

belki bu gece
aklına bir başka düşer
toprak olup,
yeniden ağaçta biten yaprak...

bu gece
ömrünü bir deftere serip
başka kirpiklerle okuma zamanıdır.

küslüklerini nehirlere salıp,
umutlarını yükleyip duaya
Allah'a yollama zamanıdır...

affetme ve af dileme,
görünmez o ışıkla temizlenme
kendini aşk içinde bilme zamanıdır...

bu gece...
her söz iki hece
...Al-lah...

sıratını bilen muradını tez elden bulsun
Regâip kandilim benim de kutlu olsun...

(23:30)
Kızkulesi
Ayşenur Yazıcı

Ayşenur Yazıcı

Resmini Yaktım

Sahura kalktı yine ruhum
Gecenin bir yerinde...
Sen de uyumuyordun biliyordum
Bir minareden seslendin sanki bana
Ağzıma iki zeytin attım
Pencereden boş bir bakış sokağa..
'Gönül nikahım yok sana' deyişin
Ezanın sonunda tekrarlandı..
İsmin kımıldandı yüreğimde
Güya aldırmadım
Dürttü birşeyler işte
Resmini yaktım
Ağladım..
Ağladım...

Ayşenur Yazıcı

Rus ruletimde kendimi sana sıktım

(I. MARMARIS ŞİİR YARIŞMASI MANSİYON ÖDÜLÜ)

Altıpatlar silahımı
eylülün on üçünde
tutuşturdular elime
altı boşluğa, beş mermi..
altıncısı boş!
...oyun böyleydi...

ilk tetiğe bastığımda
dürüst ekmek içindi
içimdeki avareyi vurdum
ne hırsızlar, ne fazilet bildi
kovanında hayal kurdum

ikinci kurşun insanlığa gitti
riyakarlığı silmekti dileğim
hırsı,acıyı savaşı...ne bileyim...
ne varsa vicdanı yaşatacak
ele güne hediye edeyim...

üçüncü kurşunun sesiyle
kendi gölgemi kalbinden vurdum
haketmeyenleri sevmemem içindi
güneş altında gölgemle kurudum
utanmadı ne ölüsü ne dirisi

dört ve beş ard arda çıkıverdi
yaşamak için para kaosunda
iyiniyet ve çalışkanlığa
kapı açmayan tilkiler içindi
erdemle duello fayda etmedi...

altıncı kez çektiğimde tetiği
sadece aşk içindi, boşa denk geldi
şimdi bir kovana koyup kendimi
sana sıkıyorum ' kimse 'siz..
ilk kurşunu sıkarken neredeydiniz?

31.aralık 2003
(23:50)

Ayşenur Yazıcı

Sakın Korkma! !

Gece
Uzanmışım yatağıma...
Aklımda iki hece
Bir mum başucumda karanlıktaçırpınıyor.
Dudağıma dayanmış sigaramın ateşi
Ve ben dumanını
Karanlığı içer gibi
ekiyorum ciğerlerime...
Yoğun sis odamda, gökler gl...
Bulutlar... süzgeç
Sular iniyor dünyaya...
Oluklardaki su sesi, içimde anlatılmaz bir his...
Korku gibi
Yıldızlardır yukarıda yıkanan diyorum
Avutmak için kendimi
Yarın gök daha parlak
Daha da berrak olacak
Hele bir gün doğsun...
Hiç bir Şey kalmayacak.

Ayşenur Yazıcı

Sardalya kutusu

Ne çok yakışırız senle biz..
nasıl bir kuduz aşısı düşer ellerimi tutunca ellerin
ne çok gözdür bakışların
ve ne denli huzurdur uyku senin dibinde..

gel dersin, gelirim...
ama kendim de bilirim
ki,
ben
üstünde 'taze sardalya' yazan
eski balıkların uyuduğu
etiketi 46 yıl öncesine tarihli
bir konserve kutusuyum...

sen,
ağlardan pul pul çıkan denize
içi cam cam parıldayan kuma
düşmelisin...

gel gör ki
dayanamam..
he derim..
derim de,
bilirim çok şarkı vardır yazılmış
içinde
'bir bahar akşamı' olan...!

ne sen gönlüme bir söz et,
ne de ben benimkine şarkılardan

susalım
taze baharlar kör olsun...

13.11.2004
Bağcılar
19.20

Ayşenur Yazıcı

Satılık Sevgiler Günü

Satılık Sevgiler Günü

Haydi bakalım...Her şey hazır! Vitrinler, kırmızı kurdeleler, kalp şeklinde dekorlar içinizi ve gösterebileceklerinizi gıcıklamak için kurgulandılar. Sıra 'en' olanı gösterebilecek (!) buluşunuzda.Onu ne kadar sevdiğinizi tek bir güne sığdırarak gösterebilme maharetinizi bir şova dönüştürebilmeniz için tüm ticari işlemler tamam...

Giysi firmaları, kozmetik sektörü, çiçekçiler, pastaneler,restoranlar kucaklarını açmış; cüzdancınızı ne kadar açarsanız sevginizi o kadar ispat edebileceğinizi ortak bir kurt masalı şarkısı içinde anlatıyorlar.

Geçen hafta karısına ettiği eziyetleri, (öyle olması empoze edildiği için) ona bir gül götürerek hiç olmamış farz edilebileceğine inanan adam işte bu günün kurbanı.

Erkek arkadaşının ardından, geçen gece 'sürünsün, kıymetimi bilir' diyen kadın da 14 şubatta (öyle olması gerektiği pompalandığından) lalettayin bir parfüm alıp avucuna tutuşturacak...

Maskeler takılıp mum ışığında yemek yenilirken, ruhlar başka diller başka konuşacak ve bunun adı sevgililer günü olacak.

Kendinizi de, bu gün için özel bir sürü mal hazırlayanları da kandırmayın. Lafın yerine, kalbin kalbe sözü için de yılın bir gününü seçecek kadar bencil olamazsınız değil mi?

Her ne kadar medeniyet insanlara daha evlenirken imzalamaları için mal sözleşmeleri sunsa da; boşandıklarında sevgiyle değil kavgayla geçen günlerin cezası olarak madde ağırlıklı hukuksal yaptırımlar aransa da sevginin kilo fiyatı yoktur! Her ne kadar gelen çağ 'sevgi' adı altında sıkıştırılmış maddesel yapışkanlıklar sunsa da size, anneannenizin dedenize kahve pişirirken sorduğu soruya 'bey' kelimesini eklediğini hatırlayın ve gücünü nerden aldığını sorgulayın sevginin..

Biten günlerin ardından 'geri istenen ve sorgulanan' maddeler varsa, ticari sevgililer gününü bırakın o kutlasın.Çünkü hiçbir yaşanmışlık sevgi içerdiğinde pişmanlık içermez.!

Siz siz olun önce incinmişlikleri değil,kazanmışlıkları düşünün.

'Inter se mortales mutua viviunt, Et quasi ousores vitae lampada tradunt' diyor Lucretius...

İnsanlar yaşatarak yaşar birbirini ve hayat meşalesini birbirine devreder koşucular gibi.

Bayrağınıza ihanet etmemek için...İnsanlık adına..

Sevgililer gününüz ve sevginiz kutlu olsun...

***- Geçen sene gazetedeki köşemde de bu yaklaşımda bir yazı kaleme almıştım ve okuyucularım olumlu tepkiler verip, sonra da sevgilerine hediye seçmek için (!) alış

veriŒe ıkmıŒlardı :))

AyŒenur Yazıcı

AyŒenur Yazıcı

Seni Şiir için Sevmiştim

Sessiz gürültü söyledi
'Aşk bir dedikodu aslında,
Ağrının hamallığına alıştığında
Lüks sızılarla azizesindir' dedi

'Esas olan ölümsüzlük,
Esas olan şiidir' dedi
Bundandır yanışı bedeninin
Aşkla boy atar uzak ve küslük

Ruhunda şiire sofralar kurulur
Aşk için, su içerken vurulur ceylan
İçindeki o sonsuz anafordan
Bilesin ki aşklar da yorulur!

'Aşk', satırlarım seni yarattığı kadardır
Küllerim, kor izin verdiğiince çoğalır
Mısralarıma bulanmış 'SEN'i sevdim ben,
Şiirlerinde insandan öğreneceği vardır

Ayşenur Yazıcı

Sessiz yaşayanlara

Hangi taşa sürtsen kimini
ne aşınır, ne taşta izi kalır
görünmeden de yaşasa yaptıklarında
boranlarda silinmez sözü kazanır...

Istırabın adı, her ademde aynı
dayanan ömürden gün verir, ders alır
elinde ip, boynuna asar derdin
kimi korkar gider, 'çekerim' der kimi kalır...

kendin için ne yaptıysan, dünya içindir de
kavrulup kalma, bir oyundur kahır
demez kimi, yeryüzünde melektir de,
kimi kaandır bilmez, kervan yükü ah alır....

sanma ölmen gerekir, varman için arşa
ermişlerin gönlünde dem tutmuştur sabır
sen böceği bile incitmemek için yaşa
geçtiğin yerde sönmeyen bir mum kalır

29.Haziran 2003
(03:30)

Ayşenur Yazıcı

Sev diye baba

Sadece beni sev diye baba
erkek gibi hayatı giyindim
eteklerim çocukluğumda kaldı
pantolonu ikinci tenim belledim

beni, çocuğunmuşum gibi sev diye baba
hayatımdakilerin babası olmaya özendim
rujlar sakil durdu dudağımda
kadın olmayı bir ömür özledim

beni sadece sev diye baba
kelebektim, işçi oldum yıllarıma
bundan renksiz kaldı tek kanadım
şiiirler bağırdım sana, kırkaltımda...

beni sevmedin diye baba
insandan saymadı kocam da...
dev oldum ama büyüyemedim
sonunda sürmeli bir erkek oldum ya...

sadece beni sev diye baba
hayatımı kılıçtan geçirdim
bundandır sızısı kadın yanımda
kendimi öksüz ve yarım sevdim

09.10.2003
(04:25)
Tarabya

Ayşenur Yazıcı

Sevgiden Kar

Sevgimi,
Sis gibi, un gibi serpiverdim iste
Karşiki damın üstüne,
Ağaçların, kaldırımların
Kuş yuvalarının hepsine!
Şehir bembeyaz oldu
Ne çukuru gözüdür yolların
Ne kara kuruntusu şehrin...
İş sıkıntısı beyaz altında kalır,
Deprem korkusu taş altında
Ne gözyaşı görünür, ne kahır
Ne mendil satan çocuklar...
Aşk ile örtünmüş şehir
Günlerden ya Salı, ya Pazar!
Görünen tek sensin,
Gerisi kaç yazar

Ayşenur Yazıcı

Sevgili Bahar

Sevgili bahar,
Odunluktaki faremiz
Bahçende azad edildiğinde,
Çakıyla taze dalı yontarken
Elim kesdiğinde,
Karnımda toprağın serinliği
Solucanı gözümle izlediğimde,
'Bahar' kokardın sen...
Yeşil yada ıslak toprak!
Genzim yanardı çiçek çiçek,
Burnumun ucu sarı olurdu.
Çiğlikler atardım yuvarlanarak...

Burnum aynı burun,
Toprak aynı toprak,
Ama 'ihtiyar' kokuyorsun artık
Ağlıyorum hatırlayarak.

Ayşenur Yazıcı

Sıcak Ekmek

Gün, dama çarptı doğarken.
Yan betondaki beli bükük ağaçtan
Serçeler havalandı öbek öbek
Kaldırımında geceden kalma,
Sarhoş naralarını iterek,
Mazgaldan akıp gitti kirli sular.
Gece son nefesini bizim terasta verdi!

Günü iten, sesleriydi şehrin.
...ve oradaki buluttaydı ellerim...

Taze hamur kokusu sokağı dolandı...
Çarptı pencereye.
Nefsime 'kalk' dedi!
'Uyan, gece ölüyor kollarımda'
Çocukluğumdan bir gün başlıyor
Sıcak ekmek kokusunda...

Ayşenur Yazıcı

Sıyrdım kemiklerimden aşkını

Ne nankörmüş şu yüreğim
daha bir yılını doldurmadan
sana ait ne varsa acıtan
haykırmaların, sözlerin, incitmelerin
ne bileyim..
'Sayın hanımefendi' diye başlayan
Son mektubun
batırdığın iğnelerin
çöpe attığın kocaman yüreğim
hepsini unuttum işte! ...

Ahır ömrümdeki en büyük aşkım
ellerinin şekline dünyayı yaktığım
sevgilim, ömrüm erkeğim..
adanmış ne varsa sevgisine
yakıp, yıkıp yollarda şefkat dilendiğim
unuttum seni bir günde..

Çareler yollarda çöktü bir bir
dönüp bakmadım, ağladım
ama o kibir var ya o kibir...
bir türlü sıyrılmadı kalbinden
elimde kalan sadece birkaç şiir..
ucuna çaput bağladım
yatır ettim göğsümü, kimbilir..
belki yatırlar etti kahır..!

Tek yaptığım artık
bir yarasa gibi yaşamak
gün torbaya girmiş, gece katık
sen hala et, ben tırnak
sıyrdım kemiklerimden aşkını
...Haykırarak...

27.05.03
(17:45)

Ayşenur Yazıcı

Silgi yolla

Bana bir silgi yolla Allah'ım
silmek için pişmanlıklarımı
..ve tüm gönül günahlarımı...
sığınacak sular aramadan
yıkayayım yaralarımı

Ne limanlar acıtsın beni artık
ne hıçkıran gemi sesleri
huzur bulmaya gittiğim sahiller
kıyılarında boğmasın beni

Kalamış'ın tüm tekneleri
Uykuda...kımıldanmıyorlar
Ben de uyandırmadan onları
usul usul ağlıyorum
gözyaşımı yutuveriyor bir balık
...halka halka inerken dibe
...aldırmıyorum

Yanyana beyaz tekne cesetleri
Süngülerini çekmiş direkleri
göğe doğru dimdik
put gibi bekliyorlar 'yaz' ı
bir ben duyuyorum şimdilik
bir de akislerdeki gövde beyazı

yayını germiş bekleyen fırtına var
...gök, ha gayret kapkara
ne liman nefes alıyor
ne nefes alanlar uğruyor limanlara
kopacak kıyamet
korkmadan bekliyorum
şimşeklerle çarpılmak için
yüzüme vursun yağmur kamçılar
fırtınada yıkanır tüm yaralar

gemiler uyanıyor, limanda bir telaş
sağaltılmış tüm incinmişler
fırtınayla yavaş yavaş

mahsus bir kadın ve bir erkek
gemiden çıkıyorlar gülüşerek
bir serçe fırtına ardından
telaşlı küçük adımlarla
güneş kırıntısı arıyor sekerek...

ne elele geçenleri kiskanıyorum
ne biz eleleyken kiskananları hatırlıyorum

tül kaldırıyorum koydaki iki ismin
yalnız seyahatlerinin üzerinden

bizden bir anı kalmış mı soruyorum..
sıkışmış bir güneş kayıyor denize
bulutlar fırtınadan kopuk kopuk
pembeden siyaha dönüyor ufuk...
...anlıyorum

yıkanmayı da fırtınayı da öğrendim artık
....ben sadece silgimi arıyorum

22.Ekim.2003
(18:45)
Kalamış

Ayşenur Yazıcı

Sizin Hikayenizi Çaldım

Yağmur yağsa da yağmasa da
Bahçe merdivenlerinden,
Çimen aralarından,
Ağacın kabuğundan akan
Suyun sesi aynı.
Aşk denmesi adına
İşte bundan!
Ömrü belirsiz
Şiddeti kırmızı
Bir kedinin tırnakları altında
Çizgi çizgi acıması da öyle
Hangi vakti yazarsa yazsın takvim,
Nikaragua'da çocuklar ölse de
Orman yangınları sürse de
Tavada balığın lezzeti
Orada öylece dursa da
Tek vakit tek acı
Tek düşünce kalması da bundan!
Tadında yaşamak varken
Ömrü acıyla aşındırmanın
Tatlı acısı aşk! ..
Hayatın üzerine pul biberi
Serper gibi
SEN kere Ayşe kaç eder
Diye düşünen günler
'Ne yapıyorsun' değil,
'Ne yapıyor şimdi' diyen saat
'Yarın 21 ocak ' değil
'Dün kaç ocaktı' bilmeyen yürek
Aşk kere aşk kaç eder?
Vakitleri silip
Bir parmak dokunuşunda yüzyıl kalan his!
Aşk, sevgi değil
Bilakis...
Kopuk herşey yarından
Aşk, üzeri kırmızı biber kaplı
Yüreğinde oyuklanan
Ölümsüz bir solucan!

Ayşenur Yazıcı

Soru

Kuru ekmek gibi ufalanan hayatımdan
Ne öğrendim seninle sorma bana
Ey aşk, dirilişin sonu musun sen
Başlangıcı mı yoksa?

Ayşenur Yazıcı

Söyleyin Keman çalın

Bir yastık verin kolumun altına
söndürün lambayı, mumlar kalsın
Diviti mürekkebe şimdi batırdım
söyleyin arkada ince bir keman çalsın...

deli kelekler gibi uçuşurken kar
ve tüm aşıklar ellerini dokundururken
yalnızlığım içinde kımıldanırken yar
söyleyin keman ince bir sızı salsın....

gece ' azad ' kağıdımı verdi elime
özgürüm!
kovağında küflenen bir insan sesinde
tam zamanı, şimdi bir keman çalsın...

ne ' tohum ' kaldın, ne oldun ' çiçek'
ne içimde aklandı,
biliyordum
dinleyin, ömrüme ince bir keman çalıyor....

15.02.2004
Tarabya
(12:30)

Ayşenur Yazıcı

Söz..kahine ilanını verecek

Ne yapsam değiştiremem
ne kadar az vaktinin kaldığını
biliyorum
sayacın geriye doğru saydığını...

yapayalnızken
bir köşede çuval gibi yığılacağın gün
yaklaşıyor!
içim çırpınıyor

en geç benim haberim olacak
eski kadınlarından bir tek ben!
aranmaması için lanetlenen
eski canının en pis köşesi ' Ayşe ' n

'Biliyordum' diyeceğim
gözlerimden yeni bir nehir doğarken
keşke son bir kez
gözlerimizi değdirebilseydik
sen gitmeden...

ister içinde kin olsun, ister özlem
ister dilinde zehirler, sözünde sitem
son bir kez yanağına dokunabilseydim
hiçbir şey söylemeden...

ne düşüneceksin son anında?
hani, kalbin o son ' tık ' ı var ya
kim geçecek hızla
...hangi karesi hayatının?

ve ben o sıralarda
hangi apartmanın
hangi mutfağında
fasülye ayıklıyor olacağım...

keser mi elimi bıçak birden,
bilmeden
derin bir nefes alıp
elimi kalbimin üzerine koyar mıyım
sızıyla..

içine konulacağın tahta kutunun
ağaç olduğu zamanlarda
gölgesini armağan ettiğini
unutmuş olacaksın!

...seni ne çok sevdiğimi
..ne çıkarsız sevdiğimi
ne çok özleyerek sevdiğimi
ve hiç dönmeyeceğimi de...

öyle de korkarsın ki ölümden...!
ömrümden ekleyebilseydim
keşke seninkine
ben korkman hiç, bilirsin..
...ölmeyi bildiğimden

keşke huzursuzluklarına pamuk
hırçınlıklarına tozşeker
kanatan sözlerine merhem olacak
tek bir yıl daha verebilseydim benimkinden!

öylesine,
' söz ver ' demiştin
bir delirme anında:
' tam sayfa ilan isterim gazetede '...
annen, kardeşlerin, kızın
hatta ömrüne zehir kusan eski karın
tüm sayfaları kapatacaklar

ben ölüm ilanını tam altı ay önce
göğsümün üzerine astım!
kopartamayacaklar...

ama söz!
Ben de ilan vereceğim
Gazetenin en eski köşesine
' O zaten ölüydü'..
' ölüydü yıllardır' diye...

Ayşenur Yazıcı
(Hereke)
27.07.03

Ayşenur Yazıcı

Su

Yağmur içinde bir nefes
nefes içinde bir su idim
...yol oldum.

yoldan çıktım bir nehir...
çığrımdan çıkıp çağlayan oldum
...çağlarken bir uçurum..

..bundan sonra düşmek var biliyorum!

ırmak yatağında kendine taş,
vadi içinde bir göl oldum
baraj kurdu uzaklar içime

..yorgun rüyalarımı sana yordum..

kapaklarımı açıyorlar çok yakında
tüm sularıyla vadide eriyorum
...dol, taş...
her yer sular içinde...

bekle sevgili geliyorum...!

29.07.2004
Frankfurt
(00.13)

Ayşenur Yazıcı

Suçlu ayağa Kalk..! !

13 eylül

kınalı kara bir kızla
tığ gibi bir delikanlının kızıyım ben
...kınalıdır saçım
kınalıdır diye, 47 yıldır
hayat,
bıçağıyla koşar peşimden...
... 'ekmeğim' için erkek olurum,
yatağın sol yanı boşken kadın! ...

ne zaman huzura atsam bir adım,
hayat, bıçağını sevgili eline tutuşturur
çıkamaz bir sokakta kalakalır
onanmaz yaralarda kururum....

...besmeledir günüm
gün olur yıkılmaz dağları yıkarım
gün olur bir tümsekte yığılır...

bilmediğim mezarın birinde
47 yılın hatrına yedi yasin dağıtır
cüce yaşar, dev kalırım...

...ben unutmadıysam
onlar da unutmamıştır sanırım
saf saf..yaş günüm olduğunu,
benim 'bugün' doğduğumu...

dost diye sarıldığım
sevgi adına darıldığım
çok insan yutmuştur gençliğimi
...kin tutmayı bilemedim ki...!

aşk adına kutsadığım tek yüreğe
esamem bile düşmemiştir
ne ak ne kara günümde,
'öldüm mü kaldım mı'
umurunda mı...yoksa ne?

elinde parlak o bıçak...
koşar kınalı kız arayı açarak

....kınalı kız peşinden koşar hayat
ha yakaladı,ha yakalayacak...
bir nefeslik huzur dileği...
ötesi 'boş'...kim anlayacak?

...yaşam hakimi karşısına almış beni
söyle der, 'ne kadar ürettin ' ki?
bağırır 47 yılımın üstüne:

suçlu ayağa kalk!

...ben hiç oturmam ki...

(17:49)
Tarabya
13.Eylül 2005

****İşte sana 12 ay

52 hafta

365 gün,

8760 saat,

525600 dakika,

31536000 saniye daha...

Tam bir yaşlık zaman...Güle güle kullanmak ve sevgiyle paylaşmak dileğiyle..

imza:Yaşam perisi

:)

Ayşenur Yazıcı

Suretim Oradaydı

Dün sofadaki ayak izimin
Tam üzerinden basıp içeri girdin
Canım yandı
Duymadın
Mantoluk boştu,
Kaldırmıştın resmimizi
Ama izi oradaydı
Sezmedin
Bir kadının elinde
Taş bezi olmuş geceliğimle
Sabunlara bulanıp
Tüm eve sürdüm tenimi
Hissetmedin..
Gelen gidenin söyledikleri
Taşlarda yankılanıp
Kulağıma değdi
Bilmedin
Bardağımdan su içti biri
Camda aksim belirdi
Suretim oradaydı ama
Görmedin...

Ayşenur Yazıcı

Sürgün

Vakitsiz sürmüşüm filizlerimi
Fidan olmanın zamanı değildi..
Yüreğimi avuçlarına bıraktığımda
Dolu yağdı, dön yedi...
Derviş asası gibi kaldım kuru ve cılız
Yoldum yanık filizlerimi çaresiz bir bir
Bilirim, sürgün vermeli yeşil yine son hız
Lakin dikildiğim siyah toprak köklerime dar gelir...

Ayşenur Yazıcı

Şafakta uyandım

Gece siyah, gece kördüğüm
Yüreğim namaza kalktı
rüyamda seni gördüm...

Balkondan baktım karşı tepeye
senin evinde de ışık yandı
diz çöktün vicdan rahminde

ve içimden ses verdi artık sabır:
.... ' her güzel kadının koynunda
....bu güzellikten bıkmış bir erkek vardır '...

16.03.2004

(03:00)

Tarabya

***Son dizeyi bana bir şarap kadehini kaldırdığımız sırada hatırlatan sevgili
Nilüfer Şensöz'e sevgilerle...

Ayşenur Yazıcı

Tek Canlı İlk İnsan

İncecik bir kar süzülüyor yatağıma
Kollarıma değip eriyor
Soğuk bir ürperti dağılıyor boynumdan
...Aylardan haziran...
Kiralık odasında sefil bir dul,
Yurt köşesinde yoksul bir öksüz,
Hastalıktan küflenmiş bir iskelet
..Ve daha da beteri
Dünyada kalan tek canlıymış gibiyim..yazık
Oluk oluk yağmur iniyor yatağıma
Yüzüme çarpıp kulaklarıma doluyor
Sıkıcı bir ferahlık var bedenimde..
..Günlerden perşembe...
Evladını öldüren bir anne,
Körü tekmeleyen bir çocuk,
İdamından utanmayan bir mahkum,
..Ve çok daha da beteri,
İnsanlardan umduğunu bulamayan
'İlk' insan gibiyim...yazık...!

03.Haziran 1982

Ayşenur Yazıcı

Tek nankör sensin

Yanımdan geçtiğim ağaç
kaldırımın kırık taşı
şu çığlık çığığa ağlayan sokak kapısı
sokağın yaşlı şosesi
köşedeki dilencinin dertli başı
her sabah kopardığım ekmeğin yanık köşesi
ağaçta kurumuş kalmış kabuk
yemini atmayı unuttuğum balık...

...gün bitene dek değdiğim herşey
...hepsi beni sevdi....
gülümsediler, onlara aktıkça
içimdeki tüm yaşam sevgisi

ara sıra başını okşadığım köpekler bile
tanıdık bellediler beni
en ' korunası' ben oldum onlara
gecenin en yalnız anında
sahip çıktılar ayak seslerime
zaten çektiğimiz birbirimize aşına...
...yaşayıp gidiyoruz işte
gökten inen suyla
toprağın kokusuyla...

ne kadar nankör olursan ol
mahalle adımlarının izlerini özler
ama bil pusuda
bütün gözyaşları ve melekler
....silmek için izlerini
ellerinde bir bezle bekler

herşey sevdi beni

tokat atan öğretmenim
taş atıp bulandırdığım ırmak
hor kullandığım defterim,
sayfalarını hırpalayarak...

göbeğimin yanındaki sevmediğim benim
ve ikiye böldüğüm yaprak..

21.05.2003
03: 40

Ayşenur Yazıcı

Teneke yüreğe

Hangi dost görse aynı şeyi söylüyor
bu kadar teneke bir yüreğe
bu kadar yabani bir sevgiye
döktüğün gözyaşı yetmez mi diyor

sende bu koşulsuz okyanus varken,
varken sende bu yürek kalender
kıymet bilmez ademoğluna destan yazılır mı hiç
utanır adı 'AŞK' olmuş tarihtekiler...

küskün perdelerimi görenler
' aç gözlerini dostum ' der
kendini mapuslara koyma
ne olur bir aynaya bak! !
tapan bir kadın yüreğini
göremeyendir asıl avanak!

12.08.2003
Çeşme
(21:30)

Ayşenur Yazıcı

Tren bana ninni söyledi

Günler üstüme üstüme gelirken
Ankara çağırdı birden!
bir tren kucağına alıp beni
gece boyu ninni söyledi

....pencereden akıp gitti İstanbul..
..gündüz elini geceye verdi...

raylarda sitem
uyku seslerine biraktım gözlerimi
çocukluğum, gençliğim pencereden geçti..
ağaçlar, yıldızlar, senelerim...
tren koynunda avuttu yüreğimi
...salladı..salladı..başımı sevdi!

' yollardan uçur ' dedi,
' uçur seni inciten herşeyi '
başını koy , tıkırtılarında
saracağım kabuğu düşmüş
suçiçeği izlerini...

ağrılarında başucunda beklemeyen
sahte sevgililerini ben kovacağım
güvercin yuvalarından!

sen gönlündeki yumurtaları sakla,
ben ısıtacağım
koltukaltlarımda...

tam senin başını koyduğun yerde
sana 'umutlar' çıkaracağım
kabukları kırmadan.

gel düşlerinin kucağına
ben götüreceğim seni.
hıçkırıkların olmayacak artık.
sıtmaların, koleraların..
zalim aşkların
toz olacak raylarımda.

hepsini kovacağım
uyu...uyu kollarımda

' sen başını bana yasla ' dedi tren
ben ana kucağı, ben huzur boşluğu
sen sadece tıkırtılarımda uyu!

tren sağaltıyor beni
ben bir fındık kabuğu, tren bir dalgalı deniz...
...sahi siz...
...trene en son ne zaman bindiniz?

24.09.2003
Ankara
(17:30)

Ayşenur Yazıcı

Unutmayacaksın

Sarı saçlı bir kadınla
Kadehini tokuştururken
Birden masada olacağım
Yudum boğazında kalacak
Ben yokolacağım
 Hangi koyda yüzersen yüz
 Birden sudan çıkacağım
 Kirpiklerimde tuz
 Küslük bıçak olacak
 Bakıp kaybolacağım
Karnın bir kadının karnında
Birden yanına uzanacağım
Teninden ürperti kayacak
Susup yokolacağım
 Çan ömür sonunu çaldığında
 Kıymetli ask nerdeydi deyip
 Dönüp yaktıklarına bak
 Geç pişmanlığın açtığında
 Ben melek olacağım...

Ayşenur Yazıcı

Unutulurlar

Annemin sıcaklığında
Kaç ay, kaç yıl dinlendim...
Okul sıralarında
Dost tekmeleri mi yemedim...
Her çocuk gibi binbir hayalle mi
Süslendim...
Çok geçmedi, bir kaç sene,
Bir kaç bayram...
Çocuklar UNUTURLAR!

Yüzüm ak çıkmalı diye,
Talebeyken çatladı ellerim...
Çalışmak bitmezdi.
Ağlardım, dinlenirdim...
nankörlük deneni o yıllarda öğrendim.
Çok geçmedi, birkaç sene
Birkaç yaşam...
Gençlikte UNUTULURLAR...!

Tırnağım kalemde kaldı,
Gözlerim sarı kitaplarda...
Kalbim çalındı çok kez,
Bulundu kaldırımlarda...
Paranın 'pul' olduğu uçurumlarda bildim...
Çok geçmedi, beş on sene
Bir kaç yaşam
YAŞLILIKTA, UNUTULDULAR.!

Ayşenur Yazıcı

Uyku Bebeğin

Artık yalnız uyuyacaksın!
Gece gözkapaklarına asılsa bile,
Gelmeyince uyku trenin
Göğsüne sıkıştırmak için
Küçük bir surat bulamayacaksın!
Yatağın saç tarafı da bir
Sol tarafı da, bundan böyle..
Dolunay girince pencereden sızarak
..Ve derin bir soluk alıp yan döndüğünde
Karanlıkta yüzüne bakan
Bir çift göz olmayacak..
Ben ruhunla sarmaş dolaş,
Sense yalnız uyuyacaksın...

Ayşenur Yazıcı

Vakit geçmiştir

Pembe bir şemsiye asin başima hayat diye
nafile bekledim kiraz ağağlarının altında
...bahar geçmiştir...

Yorulmuşumdur ardından biten her şarkinin
sadece mandolin sesi duyar sardunya kokulu
...ruhum eskimiştir...

kim var olduysa huzur için, canimi rselemiş,
sandık kokulu bir odada yalnız öleceğim...
....vakit geçmiştir....

21.07.2004
esme

Ayşenur Yazıcı

Vapur

Soğuk acıyor yüzümde
İnsanlar itiş kakış
Ve yedi vapuruna yetiştim..
Kalbim boynumda atıyor
Ayaklarım buz, mevsim kış!

Gözlerim bekliyor aralarında
Put gibi kağıt insanların..
Neredesiniz bu akşam
Yeşil mantolu adam?

Sizinle dalıyordu yalnızlığım
İş dönüşü akşam denizinde..
İnandım, kalabalıklarda sevgisizdiniz
Yalnızlığınıza dokundum sizin
...Çok sessizdiniz..

Saçlarımız beyazlanırken gençleştik sizinle
Düşlerimizde nerelerde dolaştık!
O kadar sevdiniz ki beni
İçim 'hiç'e boşaldı mutluluktan
..Ve derken işte bu akşam
Vapur bomboş..Bir ben
..Bir de o pencere kanarı boş!
Baktım giderken
Gözümünden yaş düştü iskeleye
Elim elimi tuttu
Gönlüm yeşil mantolu adamı unuttu!

05.Ocak.1989

Ayşenur Yazıcı

Vazgeç /tim /medim

Bir kelebek girdi pencereden
Bana yalan bir söz dedi
Beni sevmiyormuşsun artık
Söyle, doğru mu söyledi?

Aşk hayratı yüreğimden
Sanaydi fışkıran pınar, ben içmedim
Cismine akışı dinmedi her dem
Kuruttun, ben vazgeçmedim

Lut kavmini yarattığı gibi tanrı
Ben yükledim sana aşkı, ben seçtim
Yoldan çıkan kavmin yok olduğu gibi
Aşkını gömüp, senden vazgeçtim

Ayşenur Yazıcı

Yalan Dost

Dostuma gülümsedim
'Ellerimi tut' dedi.
Benimkiler soğuktu ama
Tuttum ellerini
Giderken açtı, baktım..
Gözleri parlaktı ama
Alını gördüm lekeli

Ayşenur Yazıcı

Yarın Senin Doğum Günün

Yarın senin doğum günün.
Kimbilir hangi umutlarla geldin buraya!

Küçücük bir çocukken nasıl aldılar oyuncaklarını?
Senden sonra okumayı sökenler
Arkadaşın oldular mı?

Ellerin kanadığında hiç 'acımamış gibi' yaptın mı?
Yüreğini çaldığını bilmeyen genç kızı
Geceler boyu düşünüp yaralandın mı?

İşyerinde 'aferin' dediğinde kendine
Dönüp, kaybettiğin huzurlara yandın mı?

Yolun yarısını geçip 'aşk' dediğinde yüreğin,
Beni bulacağını bildin mi?
Yalnızlığını yüreğin daha sevdiği için,
Sulara atıp, kuyularda boğup beni
Çekip gitmeyi sevdim mi?
Yarın senin doğum günün.
Yalnızlığın kutlu olsun sevdiceğim..
..kutlu olsun...

(saat 23: 10) ağustos

Ayşenur Yazıcı

Yastıkta Baş izim..

Bomboş sanarak uyuyorum da
hangi yana dönsem yatakta
ya dizine çarpıyor ayağım
ya kolum değıyor koluna....
.....hala sol tarafta uyuyorum
.....oysa yok cismin yıllardır
.....şakaklarımda ince bir sızı
.....gözlerim bir ıslak,bir kırmızı
gözlerimi kapasam da
uyku harap oluyor odalarda
tütsü niyetine yakılan
ıslak dolunaylardan
buram buram hüznün yayılır
başucu kırık karyolama
.....bir ırmak akar ki, tamamı kum
....sense döşekte döner durursun
....uyutmaz,sana seslenir
....yastıktaki baş izim..
.....giderken unuttuğum....
26.02.2004
Tarabya
(00:45)

Ayşenur Yazıcı

Yaşasın İlkbahar

Sen ki, yüzünden serçe yüreğime
bin hüzün sıkıştırdım yıllar boyu..
sen ki gözlerime kezzap atarken
tutmadım bile kolunu...

gün gelir devran döner
....bilirim zaten
Çok söylediler...
Ama inanmadım,
Tüm enlem ve boylamların arasında sen vardın
unutursun dediler habire
...vesaire.. vesaire...

mevsimlerde şair de bulanır
aşk küfenir o temizler
kış gelir,sevdiğini gömer
yaz gelir
çıkartır cesedini sever!
..sonbaharla anılar kabarıp
..yaprakların altına saklanır şair
aşkını koynuna alır buz gibi
hikayeler anlatır aşka dair

kış geldimi beyazlanır heceleri
hasretle acıya tutsak olmak
işte bu mevsimde bulaşır
bir hastalık gibi..

ah o geceleri...
gök yarılrsa da gitsem diye
az mı ayıklar şair kuru yıldızları,
deli bulutların altından
uyandırmadan sızıları...

Sen öldüğün yerde kal!
ne rüyama gir, ne söylen arkamdan
ne de gitar çal...
dünyayı senin için yakmaya kalkan bu kadın
gübre almış, filiz veriyor hayatın gamından
güle güle sevgilim
Ölü aşkı deşmenin ne gereği var
Yaşasın ilkbahar

26.04.2004
Tarabya
(02:10)

Ayşenur Yazıcı

Yer değiştirsin hazan

Sen,
henüz içmediğim suda
bir yudum,
yazmadığım kitaptaki
kahramanımsın...
biraktım
hayat sığıntı çalıllarda yansın!

yan komşu 'zavallı kadın' desin,
ya da dedikoducular
'de' yip, 'ko' sunlar..!
bugün avucumla tenini kokluyorsam,
ister yarın takvimden çıkarılsın
ister baharla yer değiştirsin hazan
aynen böyle...
namerdim korkuyorsam!

19.05.2004
Maçka köşkü
Yıldız parkı

Ayşenur Yazıcı

Yükseliş

Hani umulmadık bir anda
Yakalayacaktım gerçeği,
Sessiz...
Bir adım gibi, ani ve
Kendiliğinden gelecekti...
Kinsiz, zedesiz ve suçsuz
Olacaktı yaşantılar.
Budanmış olacaktı
Birbiri ardındaki
her dünyaya geliş.

O yaşantıda eksik,
Bu yaşantıda kapalı,
Diğerinde bitmemiş...
Deneyim, deneyim içinde,
His Tanrı'ya zincirlenmiş.

Bir gün tamamlanacak deneyim.
Aynada görünce kendini,
Tanrı senin içinde
Sen Tanrı'ya kilitlenmiş
İşte, duman gibi...
O an başlayacak yükseliş.

Ayşenur Yazıcı

Yüzüsuyu Hürmetine Kahrın

'Yürekten dilenen herşey' gerçek olur
diye öğretmişler ona
yüzüsuyu hürmetine kahrın
inanmış bir duada bin umudun olduğuna
öğrenmiş bir kere kırık yürek
ama bilmez kimse..
...neler çekerek...

her 'hayır'da bir şer
her 'şer'de bir hayır vardır
avuntusuyla sarmışlar yaraları
inanmış her ayrılıkta bir kavuşan
her kavuşmada bir 'ayrılan' olduğuna..
belki bilir biri de..
...susar hayrına...

unutulmuş bir çakmak
banyoda kurumuş yarım bir beyaz sabun
çarşafta bir tel kara saç kalınca
'yazgı' diye ağladıklarının
acının kendiyile abdest almak olduğunu anlayıp
'dünyaya bir daha gelmeye' and içmiş
bir kanadı kırık melek...

aynı aşkla buluşmak dileğiyle
...kimse bulandırmadan..
...bilerek..isteyerek

Kızkulesi
13.ağustos 2005
(23:40)
Ayşenur Yazıcı

Ayşenur Yazıcı

Zaman Tamiratta

Aklım bağırır
'Git acılardasın' diye
Kalbim azarlar,
'Onsuz yapamazsın' der
Hele dene!

Yüreğim ürker
Gördüğüm herşey titrer
Yanlışlar hasatta,
Sap saman aynı yere düşer...

İçimdeki tüm Ayşe'ler bağırır
'Olur bu kadar kavg'a'der,
Olur bu kadar karmaşa
Aşk sızısı ardından
Zaman tamiratta...

Ayşenur Yazıcı

Zorunlu Aşık Olacaksın

Benimki de öyle oldu
Sabret kardeşim
Şurada kaç gün kaldı ki
Ha bugün, ha yarın bahar!
Havaya suya toprağa düştü
Şimdi yüreklere düşecek cemre
Bir gelsin hele
En olmadık cisim sihire bürünür
Her 'ot' papatya olur
Her şarkı bir kamçı
Gözüne perde iner, aşk görünür
Bilirsin sonunda sancı..
İşkence çekmek için
Gönüllü kaydın yapılır deftere
Tüm saçlar türküdeki zülûf olur
Tuttuğun el 'en sevgili'
Ayrılık korkusu küf olur
Akıl yel değirmeni...
Gözü gözüne değdiği sürece
Ne yaşamı umursayacaksın
Ne de ölümü
Dünya batıyormuş filan kime ne?
Sözleri yüzgörümlüğü
Her sabah gözünü açar açmaz
Yüreğinde bir kağıt yırtılacak
Ya da bir yumurta sarısı,
Pıt diye dağılacak
Aklına düşecek
Tavana bakıp gülümseyeceksin
Derin bir iç çekerek
Birden şiirlere merak salacak
Hatta şiir bile yazacaksın
Hiç olmadığın kadar alingan,
Bir o kadar da hayalci olacaksın..
Rüyalarında bin kez aynı evde yaşayıp,
Yüz bin çocuk doğuracak
Ömrünü, kucağında yatıp
Ellerini tutarak tamamlayacaksın
..Ve açılınca perde, sökülünce nakış
Bunu ben seçmedim deyip
Talihi filan suçlayacaksın
İşkence defterinde sayfa sayfa
Sızılı tırnak sökme,
Yürek üzerine tekme,
Gözyaşı gölünde boğulma,
Kapkara yalnızlıklar,
'Asla seni anlamama' olacak
Sorma ne bu diye!
Aşk istiyorsan eğer
Yanında işkencesi hediye!
Herkesinki öyle oldu
Tırnak izi dolu yaşananlar

Sabret be kardeşim
Şurada kaç gün kaldı ki?
Ha bugün ha yarın bahar...

Ayşenur Yazıcı